

1989

LETO PADAJOČIH MALIKOV

Še pred enim letom nihče ni mogel resno predvidevati tako hitrih in drastičnih sprememb v območju komunističnih vladavin v Evropi.

Eden za drugim, kot domine, so se zrušili še do nedavnega nedotakljivi režimi rdečih diktatur. Ne s krvavimi revolucijami in ustrahovalno krvoločnostjo, ampak z miroljubno in neomahljivo voljo ljudstva.

Kje se je pričel začetek konca takozvanih ljudskih republik je težko točno nakazati. Neizpodbitno dejstvo pa je, da je bilo prav ljudstvo tisto, ki je ovrгло takozvane ljudske vlade, ne pa omejene in tajne grupe zarotnikov.

Po neuspešnih vstajah preteklih desetletij v Berlinu, Poljski, Madžarski in Čehoslovaški, ki so bile zadušene z brutalno premočjo sovjetskih tankov ter policijskim terorjem domačih oblastnikov, je prva luč upanja zasvetila pred kakimi desetimi leti, ko so se na Poljskem osnovali svobodni delavski sindikati pod imenom Solidarnost. Po prvih uspehih tega neodvisnega delavskega gibanja je prišel pritisk iz Sovjetske Unije in delovanje Solidarnosti je bilo zatirano, a ne utišano.

Mlade generacije, ki so medtem dorasle v deželah vzhodne Evrope pa nimajo v sebi več strahu, ki so ga njihovim dedom in očetom vteple metode nasilja političnih policij. Te nove generacije niso doživele množičnih preganjanj in zapiranja po koncentracijskih taboriščih. Zato so se toliko lažje pričele ozirati na svoje zapadne sosesde, kjer so se ekonomske razmere boljšale in kjer je mladina svobodno in brez strahu izražala svoje nezadovoljstvo, kadar so to razmere zahtevale.

Na drugi strani pa so tudi komunistične partije postale stare in degenerirane. Predvojni komunisti, ki so se vključili v Partijo iz idealizma in za ta svoj idealizem tudi mnogokrat dosti žrtvovali, so povečinoma že med pokojniki. Novim generacijam pa je članstvo v Partiji narekoval življenjski oportunitizem in s tem obarvana zvestoba partijskim idealom in ostarelim vodjem, ki so s svojim luksuznim načinom življenja postali vse drugo kot vzor proletarskega revolucionarja.

Te nove generacije so postajale vse bolj nemirne, čim bolj je padal življenjski standard. Pričele so sprva bojazljivo, a kasneje vse bolj pogumno kazati na zgrešenost gospodarskega sistema po komunističnem receptu. Da bi vsaj deloma utišale nezadovoljstvo so partijske vlade pričele uvažati manjše trgovinske reforme. To pa je le še povdaruilo spoznanje, kako zgrešena je komunistična teorija. In bolj ko so se vrata v svobodo pričela odpirati, tem bolj silovito se je pričela izražati zahteva tudi za reformo celotnega komunističnega sistema.

HALOZE z Donačke gore: slovenski pojem vinorodne revščine, zgoraj nad bogatim Prujskim poljem.

Končno je prišel neuspeh sovjetske intervencije v Afganistanu, ki je vnesel tudi v sovjetsko zvezo nemir. Ob vsakem padlem sovjetskem vojaku so se sorodniki, prijatelji in znanci spraševali: zakaj, za koga? In menda so končno tudi v Kremlju uvideli, da bi bila kakršnakoli nova vojaška intervencija izven sovjetskih meja katastrofalna. To, pa tudi drugi, javnosti še malo poznani razlogi so prinesli usodne spremembe tudi v vodilnih krogih partije sovjetskih boljševikov in v njihovi notranji in zunanji politiki.

Ko oblastniki v sovjetskih satelitih niso več mogli računati na vojaško pomoč Kremlja, so tudi oni morali spremeniti svoj odnos do vse močnejše opozicije. V Poljski in Madžarski so kmalu uvideli, da je nekak kompromis še najboljši izhod in so zato pristali na ustavne spremembe, medtem ko so se mogotci Vzhodno-nemške, Češko-slovaške in Bolgarske partije umaknili šele po masovnih demonstracijah ljudstva, za katerega čampione so se dosedaj proglašali.

In tako so padli maliki, katere so ljudje desetletja morali skoraj oboževati in jim peti slavo. Danes so Hoenecker,

Živkov, Husak, in slični, imena sramu in gneva. Njihova kariera se verjetno ne bo končala z nasilno smrtjo, kakor kariere mnogih njihovih predhodnikov. In prav je tako. Saj eksistenca na smetišču življenja, kamor jih bo iz njihovih palač pregnalo ljudstvo samo, bo hujša kazen kot umik iz tega sveta. Idoli so padli in še padajo tudi v naši stari domovini. Vse bolj se zasluge povojnih osebnosti postavljajo pod preiskovalno lupo. V javnost prihajajo skrivnosti, katere se je dosedaj obravnavalo šepetajoče in oprezno le v krogih najožjih prijateljev. Upravičenost gmotnih in premoženjskih pridobitev nekdanjih partijskih voditeljev je postala vprašljiva in se odkrito obravnava v javnih medijskih sredstvih. Celo mit o maršalu Titu stalno blede in mnoge njegove politične in vojaške poteze se kritično obravnavajo, brez ozira in bojazni. Še pred dobrim letom bi si urednik slovenske tedenske revije Telexa verjetno ne usodil objaviti interview, kot ga je v izdaji na 17. novembra, v katerem srbski pisatelj Vuk Drašković smelo obtožuje Tita, da je osebno izdajal ukaze za zločine ubijanja Srbov v Hercegovini in da je januarja 1942

osebno ukazal, da je likvidacija četnikov, pete kolone in razrednega in velikosrbskega gnoja najpomembnejši cilj, zaradi katerega se morajo partizani izogibati tudi boju z okupatorjem, dokler ga ne uresničijo.

In še je rekel, kot je zapisano v Teleksu, da je ta odločitev bila posledica referata, katerega je imel Edvard Kardelj 7. januarja 1942 v vrhovnem partizanskem štabu v vasi Ivančiči na Romaniji ko je bila sprejeta odločitev o drugi etapi revolucije.

Živimo v izredno pomembnem času, ki se v zgodovini da primerjati s časom francoske in ruske revolucije. V tistem času, v letih 1789 in 1917 so tudi padali idoli in maliki. Takrat so bile to glave monarhov, plemenitašev in premožnega sloja. Danes sicer glave odstavljenih diktatorjev proletariata ne padajo, kajti izgleda, da se je raven civilizacije v Evropi toliko zvišala, da se izvrše preobrti in revolucije na nekrvav način.

Če pa so tudi južni deli Jugoslavije že dosegli to evropsko raven pa nam bo pokazala šele bodočnost.

Marijan Peršič

NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

P.O. Box 56,
ROSANNA, VIC. 3084.
TEL: 459.2163

LASTNIK - PUBLISHER
SLOVENIAN ASSOCIATION
MELBOURNE
P.O. Box 185
ELTHAM, VIC. 3095.

Uredil - Edited by Editorial Committee:
Anica Markič, Peter Mandelj, Vasja Cuk,
Jana Lavrič, Milena Brgoč.

Upravni Odbor:
Peter Mandelj (Administracija), Vasja
Cuk (Tehnično izoblikovanje), Jana
Lavrič (Knjigovodstvo in korektura),
Milena Brgoč (Odprava), Anica Markič
(Dopisovanje), Sandra Krmel (English
Section).

Redni dopisovalci:
Ivan Lapuh, Helena Leber, Ivo Leber,
Marijan Peršič, Anica Markič, Marijan
Lauko in Stanka Gregorič.

Tisk - Printed by:

D. and D. PRINTING
Cena izvoda - Price: 2 dol. per copy.
Letna Naročnina - Annual:
Australia - 20 dol.
Overseas - 32 dol.

Vaše prispevke pošiljate najkasneje do 5.
v mesecu. Rokopisov in nenaročenih
fotografij ne vračamo. Za podpisane
članke odgovarja pisec sam.

ZAHVALA

Zahvaljujem se vsem, ki so nam ob izgubi
drage žene, mame, stare mame in sestre,
Neve Kastelic, pomagali in bili v tolažbo.

Hvala vsem, ki ste se udeležili molitve
rožnega venca, posebej Dragici Gelt, ki
je ob zaključku molitev pripravila spomin
na Nevo, ob igranju pesmi in kratkem
navgovoru.

Prijateljem in znancem ki ste se v tako
velikem številu udeležili pogrebne maše,
pogreba, poslali cvetje in sožalnice in za
izrečen nagovor Anice Markič, pesnitev
Marcele Bole in pevskega zboru SDM,
še enkrat iskrena hvala!

Hvala tudi patru Baziliju za pogrebne
obrede.

Žaljuči mož Miro,
hčerki Margaret in Mirka z
možem Edijem in hčerko Samantha
ter brata in sestre z družinami.

SREBRNA POROKA

Visok jubilej sta slavila Fredi in Marija
Kraner. Čestitke in še na mnoga leta
srečnega skupnega življenja v krogu svojih
dragih vama želimo tudi iz uredništva
Vestnika.

POZDRAV JANEZU

Z veseljem smo sprejeli novico da je
naš zvesti član in balinar, Janez Dolenc,
po uspešni operaciji v Prince Henry's
Hospital, spet doma med svojimi dragimi.
Skupno z vama, žena Marija in hčerka
Dorothy z družino, se veselimo, ter
upamo da bo lahko kmalu prišel tudi
med nas - v našo slovensko družino na
hribočku.

Med številnimi drugimi rojaki nas je
januarja tudi obiskal pater Domanjko,
duhovnik lazarist živeč v Zagrebu in
njegov brat Jože iz Suttgarda. Na poti iz
Sydneya za Adelaide sta se za par dni
zadržala v Melbournu. Obiskala sta naš
center v Elthamu in si tega natančno
ogledala. V pisarni sem našla listek z
naslednjim besedilom:

".....20.1 sva si razgledala slovensko
društvo Melbourne. Posebej moramo
pohvaliti zavzetost naših pridnih in
delavnih Slovencev, ter njihovih orga-
nizatorjev, da so zgradili tako lep
dom, kjer prirejajo razne kulturne
prireditve, ter skrbijo za folkloro.

UREDNIŠTVU VESTNIKA

Pošiljam naročnino za Vestnik. Pre-
brala sem dva izvoda; všeč mi je.

Marijan Peršič pravi: Slovenska skup-
nost je preveč podeljena in premalo
složna in je ta glavna krivica, da delo naše
slovenske organizacije tukaj ni uspešno.

Marijan, tudi v drugih družbah ni
složnosti; bolj važno je, da se naučimo
sprejemati različnost kot nekaj poziti-
vnega. Jezimo se in prepiramo, če se
ljudje ne strinjajo z nami; še vedno smo
pod vplivom komunistične vzgoje, ki je
zahtevala, da vsi vidimo samo eno,
njihovo resnico. Prav je, da eden drugemu
dovoljujemo izraziti mnenja, da se v
dialogih ispopolnjujemo, kajti le tako
bomo dobili popolno sliko. Narod v
demokraciji ima veliko glasov, čeprav ima
skupne cilje.

Marijan prosi, naj se ljudje trudijo, da
ne bi napihovali sovraštva med seboj.
Strinjam se, obenem pa upam, da
Slovenci ne bomo padli na stopnjo po-
sameznikov različnih jugoslovanskih
narodov in prostaško napadali in zalili
člane drugih narodnosti. Kdor se v blatu
igra, sam blaten ostane... Kdor z blatom
obmetava, bo sam umazan. Tudi vsi

Vse to za bodočnost slovenskega
naroda v izseljenstvu".

Zgoraj omenjena turista sem srečala
med množico na Melbournskem tenis
igrišču, Flinders Park, Australia Open,
na katerem turnirju so sodelovali tudi
številni Jugoslovani. Sicer smo skupno
sledili tekmi, ko je igrala mlada, 15 letna
mariborčanka, Tina Križan. Kako lepo je
bilo slišati, ko mi je ta 'tulec' hitel pri-
povedovati o tem krasnem slovenskem
centru na hribu! Nekaj časa sem molčala
nato pa le ponosno rekla, da mi je ta kraj
zelo dobro znan, saj sem sicer članica
tega društva.

Dragi rojaki, premalo se zavedamo
kako smo lahko ponosni nad tem kar smo
si skupno, s prostovoljnimi silami zgradili.
Daleč smo od naše rodne grude, v tem
oddaljenem svetu smo si ustanovili malo
Slovenijo, katera danes več kot ne stoji
osamljena, kateri se toži po marsi-
kateremu članu, ker vas danes ni več
blizu. Sedaj vam je dana priložnost za
drugi slovenski Tabor, 10. in 11. marca,
da nas malo obiščete. Priporočamo se
tudi ob nedeljah za kosilo, katero je
zares okusno in lepo postreženo. Trdno
upam, da nam ne bo potrebno v kuhinji
več delati, razen morda za kake izven-
redne prireditve. Ako nam bo uspelo
obdržati kuharja je odvisno od nas vseh.
Podprimo ta trud.

PUST

Slovenija je dežela številnih mask, ki se
še vedno pojavljajo ob pomembnejših
življenjskih dogodkih. Največ vidnih je ob
pustu. Najbolj znana maska s panonskega
območja je kurent. V Kostanjevici, v
starem mestecu ob Krki je staro in mlado
združeno v svojevrstni družbi norcev, ki
na pepelnico popoldne z veliko veselo
slavnostjo pokopljejo pusta. Na mostu
čez Krko ga zažgejo in vržejo v reko. Ob
pogrebu pojejo saljive litanije. Med vsemi
slovenskimi šegami ima laufarija iz
Cerknega najbolj dramatično zaokrožen
scenarij. Pust je tudi tukaj krivec vsega
hudega. Obsojen je na smrt, pobijejo ga
z batom, v gostilni ga dajo na mrtvaški
oder, kjer ga pošteno zapijejo, nato šlo
odvlečejo iz vasi. To so le mrvice iz
slovenskih pustnih šeg.

Pustne zabave prirejajo tradicionalno
tudi naše organizacije tukaj v Avstraliji.
Vsako leto se zbere še kar zadovoljivo
število maskarjev, letos ste pa zaspali.
Skorajda ni prišlo do izraza, sicer, če ne
bi bilo zaradi peščice članov, nebi znali,
da je bila to pustna zabava. Kaj ste res
tako sramežljivi, ali morda počasi pozab-
ljamo naše stare slovenske navade prav v
tem času, ko se vse to nekako obuja v
domovini.

Anica Markič

Srbi ne zatirajo ali zalijo Slovence. Tudi
v bodočnosti bomo živeli v sosesstvu s
temi narodi pa če hočemo ali ne.

Pravico imamo, da iščemo boljše
politično - ekonomsko rešitev za
Slovence, vendar zmedeno prepiranje ne
bo prineslo zaželenih rezultatov.

Kriva je temu spet politika zadnjih 45
let, ki je zatrla vsak zdrav dialog in se zdaj
ne znajo ljudje dostojno pogovarjati.

Veseli me in strinjam se z Marijanom,
ko pravi: ena naših najvažnejših dolžnosti
je, da povsod in kjerkoli seznanjamo jav-
nost o obstoju Slovenije. Na žalost še
mnogo Slovencev govori srbohrvaško čim
je prisoten član drugega jugoslovanskega
naroda. Mnogi Hrvati celo trdijo, da je
slovenščina le hrvaški dialekt; nikdar
nimajo priliko poslušati slovenščine.

Ker so desetletja v Jugoslaviji pod-
cenjevali slovenščino, jo še zdaj nekateri
zapoostavljajo oziroma se čutijo prisil-
jeni uporabljati srbohrvaščino da ne bi
koga užalili.

Mnogi Slovenci trdijo, da Avstralci ne
vedo, kje je Slovenija. Če jih zanima jim
jaz razložim zgodovino in zemljepis
Slovenije. Vsi moji številni avstralski
prijatelji dobro poznajo Slovenijo. Ne

bodimo leni, mi smo poslanci
naroda.

Pisanje Stanke Gregorič mi je
všeč, posebno pa še, ko piše o spr-
anju barv slovenskih komunistov. Pri
stara kura - novo perje. Piše, da se
slovenska komunistična partija spre-
menila v Zvezo za Društveno obnovo. To
je seveda komunistična prevara.

Upam, da Slovenci nismo tako naivni
oziroma neumni, da bi verjeli novemu
imenu. Verjamemo pa, da bodo tisti, ki
so si desetletja grabili zlato in lezli na
položaje, uporabili vso svojo inteligenco,
vse zvižaje in znanje, da bodo ostali na
stolčkih. Menjali bodo imena, barve,
zastave zvezde - ostajali pa bodo isti
voditelji.

Na kraju naj čestitam še Marjanu
Kramaršiču za pismo: Koliko te je v
hlačah. Brati bi to morali in ob tem raz-
mišljati vsi tisti, ki prehitro ploskajo, ko
se slovenski komunisti obračajo po
novem vetru in imajo Slovence za norce,
češ, da so se poboljšali.

Pišite, opozarjajte, zdaj so zgodo-
vinski dnevi. Naši otroci bodo cenili
sebe in nas po tem, kako se bomo zdaj
spoprijeli s problemi.

Jože in Cilka Zagar

LOVCI SE OGLAŠAJO

Čas je že, da se oglašim v imenu louske
družine, če ne mi bo starešina Francelj
Jelovec še vstop v lovsko kočjo prepo-
vedal. Če bi se mi to zgodilo, bi bil to
pravi joj, saj žena že komaj čaka četrtko-
vega večera, ko se odpravi na pevske vaje
in ji ni treba sami voziti v Eltham. Člani
louske družine se še vedno zbiramo ob
četrtkih zvečer v lovski koči, kjer pridno
treniramo s streljanjem z zračno puško.
Vodja streljanja, Peter Mukavec, nas ne
pusti pri miru dokler vsak od strelcev ne
postrelja vsaj po dve ali več tarč. Za nami
je prvo tekmovanje za prenosni pokal
slovenske louske zveze. Na tem tekmo-
vanje se nismo nič kaj izkazali - vsekakor
posledica pomanjkljivega treninga
starešina pravi preveč 'einsa' in premalo
vežbanja.

Skupnega lova zadnje čase nismo imeli
zaradi različnih vzrokov. Največ zaradi
prevelike nevarnosti požara v NSW. Vse-
kakor na načrtujemo lov na race v NSW
za konec tedna 31. marca 1990. Za
nadaljne informacije se obrnite na stare-
šino Louske družine.

Naj ob tej priliki izrečem isreno
sožalje Petru Mukavec na izgubi svoje
drage mame.

Jožetu Golenko pa še na mnoga zdrava
in vesela leta!

Sedaj pa še nekaj rezultatov iz zad-
njega zveznega tekmovanja v streljanju z
zračno puško, katero se je vršilo pri
lovski družini 'Veseli Lovci' v St. Albansu

NAŠO SKUPNOST SPET OBISKALA SMRT

V četrtek 15. februarja po dolgotrajni
bolezni, je v Austin Hospital umrl Franc
Špilar. Pokojnik je bil rojen na Kalu pri
Pivki leta 1924 in je prišel že leta 1949 v
Avstralijo. Bil je eden od prvih ustanovnih
članov SDM, ampak ker mu zdravje ni
bilo najbolj naklonjeno si je izbral ne-
koliko mirnejše življenje, tako da na
zemljišče ni zahajal že nekaj časa.

Vsem sorodnikom, posebno sestri
Stani Hervatin, bratoma Zdravkotu in
Zvonetu Špilar ter njihovim družinam,
naše sožalje ob izgubi dragega brata.

Franku pa naj bo lahka ta avstralska
zemlja in naj počiva v miru.

Prvo mesto so zavzeli Veseli Lovci,
se vidi, da imajo mlado kri med svojimi
strelci, ker so se zopet izkazali mladi
strelci, posebno še mladi Rudi Maver z
41 točkami v prostem stilu. Končni
rezultat je bil sledeči:

1. St. Albans
(Veseli Lovci) - s 747 točkami
2. S.D.M. - s 734 točkami
3. S.D.Geelong - s 699 točkami
4. S.D.Planica - s 697 točkami

Med strelci SDM so se najbolj izkazali
Jože Barat, Valter Prosenak in Peter
Mukavec. Peter in Jože sta si prisvojila
drugo mesto na dnevnem tekmovanju.

Naslednje tekmovanje zveze bo na
Planici 22. aprila.

Stane Prosenak

Pust v Elthamu

PREDSTAVLJAMO SVET SLOVENSKE ORGANIZACIJE VIKTORIJE

ob drugem vseslovenskem taboru
v Avstraliji. . .

Pred nami je ponovno velik dogodek slovenskega udejstvovanja na tej peti celini. V času ponovne slovenske pomladi, ko se naša narodna zavest z nepričakovano silo prebuja doma in v splošnem slovenskem kulturnem prostoru po svetu, ko stojimo pred prvimi svobodnimi volitvami v matični deželi, tudi mi Slovenci v Avstraliji še enkrat potrjujemo svojo ljubezen in pripadnost slovenstvu.

Vse slovenske organizacije pod okriljem SVETA SLOVENSKE ORGANIZACIJE VIKTORIJE in s sodelovanjem ostalih slovenskih skupnosti po Avstraliji, bodo ponovno odprle slovensko narodno – kulturno zakladnico in predstavile naš doprinos naši domovini Avstraliji.

V dneh 10. in 11. marca letos se bo na skupno izžrebanem mestu, na zemljišču slovenskega društva Melbourne, 82 Ingrams Road, Research-Eltham, vršil drugi vseslovenski tabor v Avstraliji.

Cepprav nekatere slovenske organizacije na tem oddaljenem kontinentu obstojajo že preko tri desetletja, se je skupnost slovenskih društev v Viktoriji odločila pred šestimi leti za ustanovitev skupnega telesa, ki bi naj predstavljalo viktorijske Slovence v svetu v smislu skupne dejavnosti.

Ena od prvih nalog tega telesa je bila ureditev in izdaja prve zgodovine Slovencev v angleščini. Ta knjiga, pod imenom "The Slovenians from the Earliest Times", ki jo je napisala naša rojakinja Draga Gelt, je bila izdana ob stopedesetletnici Viktorije, je bila v prvi vrsti namenjena mlademu rodu Slovencev, da bi s tem spoznali in se seznanili s preteklostjo svojih prednikov. Ta knjiga je sedaj v velikem povpraševanju v Združenih Državah Amerike, Canadi, pri Mladinski knjigi v Sloveniji in slovenskih domovih med nami. Druga velika dejavnost SVETA SLOVENSKE ORGANIZACIJE VIKTORIJE je bila skupno s slovenskimi organizacijami Viktorije ko smo ob dvestoletnici Avstralije organizirali prvi Vseslovenski Tabor v Viktoriji, takrat na zemljišču slovenskega društva "Planice". Ob tej priliki smo poleg raznoterih kulturnih, športnih in razvedrilnih dejavnosti, izdali izjavo vseh Slovencev v Avstraliji, v podporo dvojezičnemu šolstvu na slovenskem Koroškem. Ta resolucija je bila poslana

oblastem v Avstrijo, Slovenijo in na tozadevna mesta v Avstraliji.

Tako smo pred ponovno veliko dejavnostjo naših organizacij – drugim vseslovenskim taborom v Avstraliji. Prizadevamo si, da bo to slavje zopet vilo v naše delovanje tisto vneto in ljubezen ter spoštovanje do našega naroda, ki se v naši matični domovini sedaj pripravlja na preporod slovenstva. Naj nam taka srečanja dajo medsebojno razumevanje in pokažejo svetu našo narodno zavest. Slovenci smo majhen delavni narod, ki marsikdaj raje molči, kot, da dviga svoje glasove nad drugimi. Naš veliki Ivan Cankar nas je imenoval kot narod hlapcev, kar pravzaprav s svojo ponižnostjo in skromnostjo ter delavnimi rokami dostikrat predstavljamo. Zgodovina pa nam dokazuje, da je tudi hlapčevstva enkrat dovolj in takrat privre na dan pomen besed našega velikega pesnika Franceta Prešerna, ki v svoji zdravljici kliče:

*"Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo;
Otrok, kar ima Slava,
vsi naj si v roke sežejo,
da oblast
in z njo čast,
ko pred, spet naša bosta last!"*

Nasvidenje v Melbourne 10. in 11. marca letos – na slovenskem gričku v Elthamu.

Ivo Leber

SLOVENKA ZVEZNI KAPITAN IN TRENER

Nanesla me je pot, da sem se ponovno srečala s svetovno znano teniško igralko, Mima Jauševc, ki je svoj čas povzpela na četrto mesto svetovne lestvice. Zaradi operacije na kolenu še sedaj le igra za nemški klub Heidelberg, zato o njej ne čitamo veliko zadnje čase.

Tokrat je Mima prišla v Avstralijo kot zvezni kapetan jugoslovanske ženske ekipe. Spremljala je mlada dekleta, katera si želijo nekoliko več uspeha na tem športnem polju. Vsa začetek je težak, še posebno če je to tenis v Jugoslaviji, zato Mima želi pomagati

SPOŠTOVANI,

KOT VAM JE ŽE VSEM ZNANO, SMO V KUHINJO SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE DOBILI KUHAJA. KUHINJA JE SEDAJ ODPRTA VSAKO NEDELJO.

VSAK ZAČETEK JE TEŽAK, TO VSI VEMO, UPAMO PA, DA Z VAŠO POMOČJO BOMO USPELI.

TISTI KI SO ŽE POKUSILI HRANO NAŠEGA NOVEGA KUHAJA "BOB-a" ZADNJIH PAR NEDELJ, SO IZREKLI POHVALO. ČE BO OBISK ZADOVOLJIV, JE "BOB" PRIPRAVLJEN KUHINJO ODPRETI TUDI V SOBOTAH ZVEČER.

VSAK, PA NAJ SI BODI ČLAN ALI NEČLAN JE ZELO DOBRODOŠEL.

KUHINJA JE ODPRTA ZA KOSILO IN VEČERJO. SEVEDA PA, DA RAZNA SLAVJA KOT OBLETNICE POROKE, KRSTI, ROJSTNI DNEVI i.t.d. SO ZELO DOBRODOŠLI IN SMO PREPRIČANI DA BOSTE ZELO ZADOVOLJNI.

TUDI ZAROK, POROK IN SLAVJE 21. ROJSTNEGA DNE SI LAHKO NAROČITE IN REZERVIRATE.

ZAKAJ NEBI PRIŠLI S PRIJATELJI IN DRUŽINO, IMELI PRIJETNO KOSILO ALI VEČERJO, OTROCI PA NEMOTENO IN VARNO SKAKALI IN IGRALI OKROG.

PRIJETNO DRUŽBO IN DOBER TEK ŽELIMO VSEM!

Če želite pa še kaj več zvedeti, pokličite Mileno Brgoč (232.2958) ali Anico Markič (876.3023).

tem mladim, ker so pač le pogoji za turostne športnike bolj slabi. Dekleta so nekaj časa stanovala pri slovenskih sestrah v Kew, nato so se podala naprej izven Viktorije. V tem športu so zaradi velikih stroškov potrebni sponzorji. To je uspelo do svoje mere enim, a drugim pa spet nič.

Najbolj znana Jugoslovanka v

tenisu je danes Monika Seleš, stara 16 let, živeč v Ameriki že par let zaradi ugodnosti. Po vsej verjetnosti ne bo dolgo preden bo zaslovela kot najboljša. V moški ligi je za enkrat najuspešnejši Goran Prpić iz Zagreba. Med Slovenkami sta momentalno na vrhu Špela Jazbec iz Maribora in Barbara Mulej iz Kranja.

Mima Jauševc s Jugoslovansko reprezentanco
Tretja od leve, slovenka Tina Križan

DRUGI

SLOVENSKI TABOR

SECOND SLOVENIAN FESTIVAL

V

AVSTRALIJI

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

82 INGRAMS ROAD, ELTHAM

10th – 11th March, 1990

Prireja in vabi – Organised by:

COUNCIL OF SLOVENIAN
ORGANISATIONS IN VICTORIA

SVET SLOVENSKE ORGANIZACIJE
V VIKTORIJI

SOBOTA – 10. marca

- 9.00h – Pričetek športnih tekmovanj
- 10.00h – Služba božja
- 11.00h – Domače melodije – Razstave peciva, ročnih del i.t.d.
- 11.30h – Dobrodošlica - Peter Mandelj, predsednik Sveta Slovenskih Organizacij Viktorije
- Nagovor - Hon. A. McCutcheon, Minister za Etnične zadeve
- Slovesna AKADEMIJA – Preteklost - sedanjost - bodočnost
- Prosta zabava ob stojnicah z hrano in raznimi zanimivostmi, nadaljevanje športnih tekem
- 18.30h – Koncert slovenskih pevskih zborov
- 20.00h – Ples ob zvokih ansambla "Karantanija"

SPONSORS:

ADRIATIC TRAVEL CENTRE - KOSTA PAVLOVIČ

AGNES JEWELERRY

D and D PRINTING

J. SMOLIČ

M. and S. MERZEL

EURO INTERNATIONAL

HEIDELBERG CABINETS - FRANK ARNUŠ

JAT JUGOSLAV AIRLINES

NEDELJA – 11. marca

- 8.00h – Nadaljevanje športnih tekmovanj
- 9.00h – Razstava slikarskih in ročnih del, peciva, lovskih trofejev, prikaz delovanja slovenskih društev
- 10.00h – Pokaži kaj znaš – Glasba, beseda in petje
- 13.30h – Nagovori ob zaključku tabora - Razglasitev tekmovalcev v športnih tekmovanjih - Rezultati tombole
- Veselo raganje do večera ob zvokih ansambla "IMAGINATION"

(Dostop na zemljišče in plesišče – prostovoljni prispevki)

J. MAJOR GROVEDALE AUTO SERVICE

STAN MLINAR

JOHN ZEMLJIČ

THE BENSON AND HEDGES COMPANY

Odporno pismo Slovenski izseljenski matici

V svojem pismu z dne 11.1.1990 nas prosite za dve med seboj povezani stvari. Najprej za naslove slovenskih pisateljev, razseljenih in razgananih po svetu, potem pa še za odgovor na vprašanje, "kakšne so realne možnosti za organizacijo literarnega večera že na letošnjem Srečanju v moji deželi", srečanju, ki ga z izseljenci prirejata v letošnjem juliju v slovenski državi. Če prav razumem, je Društvo slovenskih pisateljev naproseno, da v takšni ali drugačni obliki sodeluje s Slovensko izseljensko matico pri organizaciji napovedanega literarnega večera.

Zal vam moram v imenu upravnega odbora DSP obe prošnji zavrniti. Dovolj znano je, da se DSP zavzema ne le za uresničitev skupnega slovenskega kulturnega prostora, marveč tudi za integrativno slovensko kulturno politiko, ki bi vsaj v razsežnostih kulture enako in enakopravno obravnavala vse Slovence, v slovenski državi, onstran njenih meja in Slovence v diaspori ne glede na njihove politične in ideološke opredelitve. V okviru takšne opcije DSP sodeluje v odboru za sklic Zbora slovenskih kulturnih delavcev in podpira gibanje za Svetovni slovenski kongres. Skladno z istim pogledom na slovensko občestvo je DSP daljnega leta 1987 protestiralo zaradi slovenske državne zapore pred "spisi ideološko sovražne literature" izpod peres slovenskih piscev iz druge in tretje Slovenije in terjalo prost pretok idej in neomejen prihod njihovih knjig, revij in časopisov v Slovenijo. Zaradi iste naravnosti je DSP tudi že v letu 1987 povabilo medse, kot svoje člane vrsto slovenskih piscev, tudi iz tako imenovane "slovenske politične emigracije".

Društvu slovenskih pisateljev kot tudi širši javnosti je – tudi po pričevanju marsikaterega Slovenca iz izgnanstva – znana dejavnost Slovenske izseljenske matice, ki ni zmeraj težila po združe-

vanju slovenskih energij v svetu, marveč je povzročala razdore; ki ni bila usmerjena k interesom slovenskega občestva, marveč je bila skladna z interesi boljševiške partije na oblasti in velikokrat samo z interesi Službe državne varnosti. Razumljivo je, da bi pristanek DSP za skupno akcijo, ki jo v pismu omenjate, pomenil zelo čudno "kolaboracijo", ki ne bi bila v prid vašim nalogam, še manj pa društveni zavzetosti.

Ob tem bi vas rad spomnil – ne brez zlobe, pa vendarle brez maščevalnosti – da ste tudi že v zelo oddaljenem letu 1988 gladko odbili prošnjo Mladinske knjige, da bi ji posredovali naslove društev in članov, na katere bi poslala prospekt za zbirko Vilenica v angleščini. Je bila ovira v tem, da je izdajatelj zbirke Društvo slovenskih pisateljev? Ali pa so avtorji Cankar, Kosmač, Zupan, Potrč, Smole, neprimerni za naše izseljence, posebno še v angleščini?

Kljub vsemu vam v imenu upravnega odbora ponujam naslednji pozitivni predlog: DSP je tako rekoč zadolženo za združevanje slovenskih pisateljev po svetu in tudi za skupno delovanje, kjer in v čemer je to mogoče. DSP ima tudi zamisli (ki jih je mogoče vsak hip javno verificirati) o drugačnem sodelovanju med "matico", "zamejstvom" in slovensko diasporo, kakršno je bilo doslej. In v tem nas more Slovenska izseljenska matica – kolikor je v njeni "orientaciji" res prišlo do pomembnega premika – podpreti tako, da ta "projekt" DSP financira z denarjem, ki ga ima za te in podobne namene. Bodite prepričani, da bo vaš prispevek obrodil mnogo-tere sadove.

RUDI ŠELIGO
predsednik
Društva slovenskih
pisateljev

NARAVNE KATASTROFE

V letih 1187 in 1188 je bila silo dolga zima. Trajala je do binkošti. Žito in grozdje je zelo pozno dozorelo. Vinska trgatve je bila v adventu. 1189 so nastopile neznane bolezni, ki jih niso zdravniki poznali.

1194 so nastali velike povodnji, ki so uničile spomladi vso serev. Odnese so zelo čredo ovac in govedo. Kar ni povodenj uničila, je pokončal črv. Poleg tega in zaradi tega je nastopila kuga. Naslednje leto pa so prihrumele kobilice in vse požrle.

1211 je bila tako huda zima in toliko snega, da je veliko ljudi in živine zmrznilo v zametih. 1255 po zimi je bila taka suša, da ni prirastlo nobenega živeža ne za ljudi ne za živino. Prihodnje leto 1256 pa je do srede julija kar naprej deževalo, da so bile vse doline polne vode. Sejati pomladi je bilo nemogoče.

1259 in 1261, 1262 je razsajala človeška in družinska kuga v naših krajih. Živeža ni bilo. Živina je pocepala in ljudje so od lakote umirali. O veliki noči 1262 so ljudje imeli samo še repne olupke za žegen. Leta 1270 je toliko ljudi pomrlo od lakote, da so kupe mrličev brez duhovnika pometali po jamah in zagreblili.

1306 je privrela v naše kraje taka množica kobilic, da so zatemnili sonce in kamor so se kobilice usedle, so vse požrle, ostalo ni zelene bilke ne lista.

1315 je začelo deževati 1. maja in je deževalo deset mesecev neprenehoma. Sledila je povodenj, strašna lakota in množično umiranje.

1335 in 1338 so zopet priletele kobilice in vse rastline do korenin požrle. Splašeno ljudstvo se je zbiralo k procesijam, da bi Bog in Marija pregnala to nadlogo. Kobilice so prihitele kot

organizirane vojskine trume. Nekake izvidne čete so prišle že dan prej, za njimi pa kar cele armade. Šele zima je kobilice pregnala.

1347 je bilo tako mrzlo in deževno, da ni dozorelo ne žito ne grozdje. Ne sadje.

1348 je bil to se pravi vse to se je godilo v Sloveniji. Bil je strašen potres – nad 40 gradov je bilo porušenih. Trgale so se skale gora. Bilo je mnogo hiš celo vasi zasutih. Na Koroškem se je odtrgal velik del gore Dobrača. Ruševine so zasule 17 vasi in nekaj cerkva tudi farno cerkev z duhovnikom vred. Isto leto je nastala kuga, ki so jo imenovali črna smrt. Eno tretino prebivalstva je pomrlo.

1435 so 2. maja tako pomrznile reke, da so vrane hodile po ledu. Spomladi polja in travniki niso ozeleneli. Dan Janeza Krstnika 24. junija je ljudstvo zmrzovalo na cesti.

V takih razmerah je nastala cerkev Mariji na čast na Zelju. V takih hudih časih so se zatekali ljudje k Materi božji in svetnikom k vsemogočnemu Bogu.

Marcela Bole

PACO PLASTER

Specialising In
EXTENSIONS
RENOVATIONS
NEW HOMES

—No Job Too Small—

ALEX Ph.018-322-373
Ah 300-1683

EARLY TROUBLES REAP REWARD

- Broadcasts over fifty language programmes every week
- SBS Radio helps in promoting mutual understanding and harmony between the many different cultures of Australia
- Programs include News, Current Affairs, Sport, Information and Music.

3EA – 1224 khz (03) 612.2525

Helena Leber Vandelaak is proud she has grown with SBS Radio since the mid 1970s – and why not?

As head of the Slovenian Program on SBS Radio 3EA in modern studios in Kavanagh St., she can remember the times when things were much tougher for broadcasters.

For instance, most radio announcers don't have to put up with death threats simply because they read news. Helena is one exception.

The Slovenian language programs (along with Latvian programs) were one of the first of non English speaking languages to be broadcast from a small building which housed what was then Radio 3ZZZ.

In those days, Helena and her colleagues worked with outdated equipment in difficult conditions, but did so with all her heart.

"This is the only thing I have got from 1975, even the name is mis-spelt," she says showing a Certificate of Appreciation for her work to Radio Ethnic Australia and signed by the then Commissioner for Community Relations for Australia, Mr. Al Grasby.

Helena and her husband are the only original staff who were employed at the station's inception.

"I must say I have never been absent except for short holidays".

Although exact figures are not available, Helena believes there are about

10,000 Slovenians living in Melbourne and Geelong.

An umbrella body, known as the Council of Slovenian Organisations (Victoria) was established seven years ago to co-ordinate matters of interest to Slovenians with the Federal and State Governments and Slovenian organisations overseas.

Helena, who came to Australia 31 years ago in 1959, is busy as Head of the Slovenian Program and Secretary to the Council of Slovenian Organisations to Victoria.

The Slovenian Program can be heard from 7am to 8am on Mondays and from 6.45pm to 7.30pm on Thursdays.

SBS Radio documents history unfolding. As the world moves forward, so too does the outstanding ethnic broadcast station. OWEN LUKE reports.

The multicultural broadcaster SBS Radio, today enters a new era with the opening of its base at South Melbourne.

Minister for Transport and Communications, Mr. Ralph Willis, will officially signal in the new era when he opens the new facilities in Kavanagh St.

Most people associate SBS with television, but radio is an equally important service.

It started as an experiment in 1975 with 3EA broadcasting in 10 languages.

Today, 3EA broadcasts in more than 50 languages and it expects to include pilot programs for the Pacific Islands (Tonga, Samoa, Fiji and Cook Islands).

A particularly exciting facet of SBS Radio 3EA was "the interaction between all people – it could, in fact, be viewed as a microcosm of how society could be."

"All nationalities work together without racial or political conflict".

The Sun, Friday, February 9, 1990.

ZAHVALA DOBROTNIKOM

Lepo nedeljsko popoldne je pozdravilo skupino več kot tridesetih upokojencev in njihovih soferjev na prijetnem posestvu dolgoletnih prijateljev in dobrotnikov SLOVENSTVA, gospe in gospoda Kozole.

Danica in Ladko sta si po mnogih letih "garanja" pri vsem poznani firmi "HOJNIK SMALLGOODS" našla kotiček zemlje, ki tako spominja na slovensko pokrajino. Tam pod kosatimi krošnjami kostanjev si sedaj ob vikendih ukradeta trenutek zasluženega počitka, njihova vrata pa so kot vedno na stečaj odprta starim prijateljem.

Tako so upokojenci lepo preživeli nekaj uric v družbi prijateljev, naše vesele pesmi in ob mizi polni dobrot, zakar gre iskrena hvala dobrim ljudem z željo da bosta gostitelja Kozole še mnogo let uživala sadove svojega dela v veseli družbi in pri dobrem zdravju.

Ob zaključku pa še obvestilo članom upokojenske družine SDM ki skrbijo za poravnanje članarine.

Članarina znaša na upkojenca 15 dol. letno in se mora poravnati ob začetku poslovnega leta ali koncem junija 1990. Če želite naročiti ali poravnati letno naročnino "VESTNIKA", ta znaša 15 dol.. To lahko in najhitreje uredite z čekom ali poštanim nakazilom (money order) in naslovite na:

S.D.M.
P.O. Box 185
ELTHAM 3095

Za upokojensko družino SDM.

Helena Leber

V DNEVNEM ČASOPISJU –
PRIZNANJE SLOVENSKEMU
DELOVANJU V AVSTRALIJI.....

O uradni otvoritvi novih prostorov SBS radia in televizije so izmed več kot

petdeset jezikovnih skupin novinarji avstralskega dnevnika "THE SUN", 9. februarja letos, objavili priloženi članek...

Naj ob tej priložnosti omenimo samo to, da brez sodelovanja vseh SLOVENSKIH ORGANIZACIJ v VIKTORIJI in drugod bi danes verjetno težje slavili to pomembno obletnico. Posebno zahvala gre predvsem sodelavcem RADIA LJUBLJANA, ODDAJI ZA SLOVENCE PO SVETU, ki se že do vrsto let posebno pa v zadnjih razdobjih časih dvakrat tedensko ovesčajo o dogajanjih doma. Pri tem se spominjamo tudi občasnih vendar zelo pomembnih doprinosov RADIA KOPER, MARIBOR, MURSKA SOBOTA in RADIA TRST.

Našim kolegom iz 2EA SYDNEY pa iskrena hvala za izmenjavo radijskega gradiva. Vam dragi rojaki in cenjeni zvesti poslušalci želimo prijetno poslušanje.

Vaši napovedovalci
Helena, Elica, Ivo in Derry

F. LIKAR NOMINEES Pty. Ltd.
T.A. Ascot Moonee

RADIATOR SERVICES
560 Mt. Alexander Road, Ascot Vale.
POPRAVLJAMO
vsakovrstne motorne hladilnike-radiatorje
Tel. 370 8279 – A.H. 337 2665

Penca Henderson
& Assoc.

Lastnik: Stanko Penca in Gary Oder

518 Sydney Rd., Brunswick, Vic.
Tel.: 387 7055

nudi poklicne usluge in nasvete
v vseh vaših davčnih obveznostih

SLOVENCİ, PRISLUHNITE SVOJI VESTI!

Res je, tisočeri bolečin ni moč izbrisati kar čez noč, bolečin o katerih nam je ginjeno govorila tudi voditeljica Radia 3EA, Helena Leber, na slovenski radijski oddaji 19. februarja, nekaj ur po ustanovitvi Društva za podporo demokracije v Sloveniji, sicer pa je prav ona (razen Ivota Leberja, patra Bazilija, Petra Mandelja) bila ena od najbolj energičnih organizatorjev tega prvega sestanka. Na radijski oddaji je dejala:

"Res je, moramo prisluhniti nekaterim našim ljudem, ki pravijo, ja, meni je Jugoslavija vzela vse; dom, zdravje, družino. Prišel sem v tujino, da to pozabim in da ponovno zaživim v miru. To je resnica. Marsikdo izmed naših rojakov je doživel preveč, da bi bil danes še pripravljen pomagati v kakršnemkoli smislu, ozirama reagirati na to, da ravno ta dežela, ki mu

Po formalnem delu sestanka je okrog naše mize na odru kar zabrenčalo. Trije smo morali sprejemati denarne prispevke za pomoč DEMOSU in vpisovati člane v naše novo nastalo podporno društvo. Zbrali smo okrog 2,500 dolarjev, pridobili pa 43 članov.

Denar je potem začasno prevzel Ivo Leber, ki je bil izvoljen za blagajnika, saj zadnje čase tako uspešno opravlja dolžnost "zbiralca" prostovoljnih prispevkov in je postal že pravi slovenski "Treasurer". Dogovorili smo se tudi, da se bomo do volitev v Slovenijo redno sestajali, se dogovarjali kako bomo pomagali DEMOSU še vnaprej.

Pred kratkim je bilo takšno društvo ustanovljeno v Sydneyu, sedaj pa še v Melbourneu.

KDO JE JOŽE PUČNIK predsednik DEMOSA

Dr. Jože Pučnik je star 58 let. V petdesetih letih je študiral v Ljubljani književnost ter tudi diplomiral svetovno književnost. Zaradi svoje svobodomiselnosti in zaradi svojih člankov, ki jih je sicer objavljaval v čisto legalni reviji "Revija 57", je bil takrat aretiran, obsojen na 9 let zapor. Od teh devetih let je obsedel sedem, nato je prišel 1966. leta na prostost vendar brez vsakih možnosti za zaposlitev ali drugo napredovanje, čakal bi ga lahko še samo novi zapor.

Odšel je v Nemčijo kjer je moral PONOVO študirati (sociologijo, filozofijo in pedagogiko) zato, ker mu ljubljanska univerza ni hotela uradno potrditi, da je tam diplomiral. Diplomso so mu pri aretaciji vzeli in je še danes nima. Tako je ponovno diplomiral v Hamburgu, si pridobil tudi doktorsko titulo in kot

predavatelj sociologije deloval na nemški univerzi.

Pred nekaj meseci je prišel nazaj v Slovenijo, kjer namerava tudi ostati in delovati.

Stanka Gregorič

je vzela vse, sedaj kliče za njegovo pomoč. Krivice se še nosijo globoko v srcu. Žalostno je, da so vse to doživeli, toda kljub temu je sedaj nastopil čas, da pomagamo tistim ljudem doma, ki se borijo, da se nastale krivice, če že ne popravijo, pa vsaj priznajo. Krivice, ki so bile storjene tisočim po drugi svetovni vojni. Čas je da spregledamo, da v Sloveniji danes živijo ljudje, ki takrat niso bili še niti rojeni in jih sedaj čaka težka bodočnost. Morda so tudi oni zaživeli presvobodno in prelahko, vse jim je prišlo na prelahek način, medtem ko smo mi tukaj trdno delali, da si zaslužimo naš kruh — na tuji zemlji. Doma pa smo zapustili vse. Ne gledajmo pa sedaj, v tem trenutku tako črno in pomagajmo"

Po teh Heleninih besedah se povrnimo zopet nazaj na naš sestanek, na katerem smo, kot že omenjeno, 18. februarja ustanovili Slovensko avstralsko društvo za podporo demokracije v Sloveniji — Viktorija. Pojasnili smo namen — zakaj smo ga ustanovili.

Na sestanku pa je prva podala pojasnitev Helena Leber, za njo še Ivo Leber in predsednik Sveta slovenskih organizacij v Viktoriji Peter Mandelj ter pater Bazilij A. Valentin.

Izvoljen je bil iniciativni odbor članov: Marko Pintar, Štefan Mrzel, Stanka Gregorič, Ivo in Helena Leber, Peter Mandelj, Elica Rizmal, Paul Česnik, pater Bazilij, Adriana Kermec.

Od teh so bili izbrani v ožji odbor: Paul Česnik, pater Bazilij, Peter Mandelj in moja malenkost, Stanka Gregorič (z novim psevdonimom, ki mi ga je dodelil v predstavitenem govoru Peter Mandelj, "The new believer"). Izvoljena sem bila za nekakšno voditeljico tega društva, kar sem z veseljem sprejela.

Večina in dvorani prisotnih je potem postavljala vprašanja in nekateri so povedali tudi svoje mnenje. Nekako skoraj enotni pa smo si bili, da se pridružimo sydneyčanom (seveda če nas sprejmejo) in delujemo skupaj.

V nedeljo, 18. februarja 1990, se je zbralo v dvorani Verskega središča Kew, v Melbourneu, kljub temu, da je bil sestanek sklican na hitro in objavljen le enkrat na Radiu 3EA, več kot 100 Slovencev. Prišli so zato, da bi slišali kaj več o tem kako naj bi, po vzoru sydney-skih rojakov tudi mi, Slovenci v Viktoriji, podprli demokratična gibanja doma v Sloveniji.

Iz pričujoče politične scene v Sloveniji je jasno, da predvolilni boj za prve svobodne volitve po drugi svetovni vojni, ki bodo aprila letos, ne bo enakopraven. Zakaj?

Kdo ima za seboj dobro finančno podporo in kdo jo nima, tega verjetno ni treba prav posebej poudarjati.

Zveza komunistov, Zveza socialistične mladine Slovenije, Socialistična zveza delovnega ljudstva, ki jo je Jože Smole preimenoval v Socialistično zvezo, vse in še posebej ta zadnja, imajo izredno močan vpliv na slovenske medije. Vsi sc. tudi pökljicni politiki in opravljajo svojo volilno kampanjo v pasu svoje službe.

Seveda to ni slučaj z opozicijskimi strankami. Njeni člani in voditelji imajo druge poklicne obveznosti, največkrat stroške plačujejo kar iz svojega, že tako obubožanega žepa; skratka, revni so kot cerkvene miši. Komajda imajo kje kakšno sobico s telefonom.

Njihov neodvisni časopis "DEMOKRACIJA" je tudi komaj zaživetaril. Sedanji glavni urednik časopisa je Janez Janša (iz četverice obsojenih) in odgovorni urednik je Igor Bavčar.

Pet opozicijskih strank se je zato, da v času volitev ne bi prišlo med njimi do razdiralnih konfliktov, združilo v eno organizacijo, DEMOS. To so:

SLOVENSKA DEMOKRATIČNA ZVEZA, SLOVENSKA KMEČKA ZVEZA, SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI, SOCIALDEMOKRATSKA ZVEZA SLOVENIJE IN ZELENI SLOVENIJE.

Sama beseda DEMOS ima dvojni pomen. Je grška beseda, ki simbolizira

narod, ljudstvo. V primeru današnje slovenske politike pa označuje demokratsko opozicijo Slovenije.

DEMOS je moral odpreti svoj žiro račun v Munchenu, kjer je ustanovljeno MEDNARODNO DRUŠTVO ZA PODPORO DEMOKRACIJE V SLOVENIJI.

Spomnimo se enega od soustanoviteljev tega društva, ERIKA MODICA, ki nas je obiskal tukaj v Avstraliji pred dvema meseci.

Takrat nam je tudi pojasnil zakaj denar, oziroma devize Demosovci ne morejo oziroma neradi sprejemajo na domače naslove.

Predsednik DEMOSA, kandidat za predsednika SR Slovenije, vodja Socialdemokratske zveze Slovenije Dr. Jože Pučnik je torej protikandidat komunističnemu voditelju Milanu Kučanu.

Dr. Pučnik se je sydney-skim rojakom že zahvalil za poslano pomoč 13,000 dolarjev, naproša pa vse nas za daljno pomoč, zaradi nabave najnujnejše opreme ki naj bi zagotovila možnosti predstavitev Demosovega programa slovenskim volilcem v Sloveniji.

ZA KAJ SE BORIJO DEMOSOVCI?

Borijo se za postkomunistično Slovenijo! Za spremembo slovenskega političnega zemljevida torej, s katerega naj bi izginili vsi simboli in sledi vladavine, ki je pripeljala Slovenijo in celotno Jugoslavijo tja kjer je danes. Srp in kladivo sta padla in še padata po celotni Evropi.

Slovenski volilci bodo kmalu postavljeni pred usodno odločitev. Ali še zaupati slovenskim komunistom ali ne? !

Res je, da je njihov današnji vodja, karizmatični Milan Kučan dosti boljši od svojih predhodnikov. Res je tudi, da smo mu zadnje čase večkrat zaploskali, saj se je trdno (moral se je) postavil po robu apetitom v nekaterih drugih delih Jugoslavije, pa tudi zveznim organom. Njegova partija se je odcepila od Zveze komunistov Jugoslavije, spremenil je partijske simbole in celo ime v ZK Zveza za demokratsko obnovo Slovenije.

Vendar krvave izkušnje iz pretekle in polpretekle zgodovine ne morejo biti

pozabljene. Resnice, ki se še vedno odkrivajo sramotijo vse nas, ki smo kdaj komunistom verjeli ali jim pripadali. In prav ta zgodovinski spomin je za današnje partijsko vodstvo tako destruktiven. Plačevati mora dolgove svojih prednikov.

Zato je sedaj čas tudi za nas, Slovence po svetu, da vsak po svoje izrazimo svojo bolečino ali pripadnost. Predvsem pripadnost domovini—ljubljeni Sloveniji. Čas je, da postanemo tudi mi delček reševalne ekipe, ki naj bi poskušala rešiti to, kar se še sploh rešiti da. Čeprav smo Slovenci tako zelo apolitični, saj je dokazano, da še vedno nismo politično emancipiran narod (kot taki pa bi se težko prištevali v Evropo 21. stoletja) prebudimo se, da ne bomo večno prav zaradi te apolitichnosti služili tujega gospodarja.

Volitve v Sloveniji so pred vrati. Naprošamo vse Slovence, predvsem v Viktoriji, da po svojih močeh pomagajo in se nam pridružijo. Prebudijo pa naj se tudi naši rojaki v Canberri, Queenslandu, Perthu in v Adelaidi.

Četudi Demosovci ne zmagajo na volitvah — nič zato, bodo pa drugič, toda ostal jim bo prijeten občutek, da jih avstralski Slovenci v najtežjih trenutkih nismo pustili na cedilu. Da smo torej vedno in povsod prisotni v tem slovenskem kulturnem prostoru v katerega spada tudi politika.

Slovenci, prisluhnite svoji vesti! Enotno za naše pravice!

*Brez družine je človek Robinson
brez prijateljev samosevec,
brez naroda izkoreninjenec,
brez interesne pripadnosti
Don Kihot....*

*(Pavle Bratina ob kongresu
Slovenskih krščanskih demokratov)*

Prispevke pošljite na:

Slovensko Versko Središče
Za Demos
PO Box 197
KEW 3101

Stanka Gregorič
"The New Believer"
Melbourne, 20. februarja 1990

Sasha Eric Photography

agent for Diamond Valley
Prestige Car Hire

267 HIGH ST, PRESTON, 3072 480 5360

euro furniture

Division of EUROINTERNATIONAL PTY.LTD.

Wide range of:

- Colonial and Contemporary dinning settings
- Rocking chairs
- Bentwood chairs
- Modern bedrooms

From top Slovenian furniture producers
Available at all leading furniture retail stores.

Factory show room:

3 Dalmore Drive, Scoresby, 3179, Victoria.
Telephone: (03) 764 1900

WE BRING WOOD TO LIFE!!

Marjan Peršič o...

ZNEBIMO SE PREDSDOKOV

Pred nekaj leti sem bil povabljen na poroko hčerke enega mojih dobrih prijateljev. Moja slaba navada pa je, da odlašam z odhodom od doma prav do zadnjega trenutka, potem pa seveda hitim in je vse drugo krivo, samo jaz ne, če sem pozen.

Tako je bilo tudi tokrat. Odšel sem z doma prepozno, potem pa sem z avtom divjal. Prehitel sem, če je bilo le možno, vozil prehitro, a seveda krivil prometne luči, ki so se obrnile na rdečo prav ko sem pripeljal do njih in tudi možakarja v sosednjem avtomobilu, ki je delal prav isto kot jaz. Na vsakem križišču sva se ustavila vstric in potem, ko se je spremenila luč na zeleno sva skušala prehiteti drug drugega in si tako zagotoviti prednost, da bi na naslednjem križišču le še morda ujela zeleno luč. Tako je šlo vse od Rosanne pa do Camberwella. Vedno bolj me je grabila jeza. Kadar sva stala vstric na križiščih sem srepo pogledoval v njegovo smer, češ kaj voziš tako drzko, kaj ne vidiš, da se mi mudi. Ker pa seveda nimam moči, da bi svoje misli prenašal na daljavo mi je preostalo samo to, da izrazim svojo jezo moji ženi, ki je sedela poleg mene tiho in v upanju, da se vse izide brez nezgode. Nekako takole sem izbruhnil: "Ga vidiš, hudičevega Grka kako nesramno vozi".

"Kako pa veš, da je Grk" me je vprašala žena.

"Seveda je" sem revsnil nazaj, "saj samo Grki so lahko tako nesramno sebični vozniki in ne puste, da bi bil kdo pred njimi".

No, pa kako sem se urezal. Ko sem v cerkvi, pred poročnim obredom, rado vedno gledal kdo je vse prisoten, naenkrat zapazim možakarja, ki sem ga pred nekaj minutami nazval "hudičev Grk". Bil je med gosti ženinove rodbine in kasneje sem izvedel, da ni Grk, ampak rojak Slovenec.

Zakaj vam pripovedujem to zgodbo. Zato ker je zelo nazoren primer kako nas naši predsodki lahko zapeljejo do napačnih zaključkov.

Razležiti, zakaj je naša narava taka, da nam dopušča predsodke je težko. Verjetno se nam je v preteklosti pripetil dogodek, ki se nam je tako silno vtisnil v spomin, da nam je v naši podzavesti nekaj začrtan odnos do gotovega subjekta ali objekta, skratka predsodek.

Predsodke imamo vsi. Nekaterih se zavedamo, drugih pa ne. Ti predsodki nam potem pomešajo našo razsodnost in čeprav se nam včasih razkrije kako neupravičeni so, se jih je vendar težko iznebiti.

Ti predsodki so včasih tudi kolektivni, to je kadar se zbere večje število ljudi z istim predsodkom. Kadar se to število poveča v cele narode, v ideološke ali verske skupnosti, potem ima to lahko katastrofalen učinek.

Da vsaj nekoliko preprečimo težave in krivice, ki jih lahko povzročijo predsodki, ta v našo podzavest vgrajena merila, poskusimo, vprašati samega sebe, predno nekaj ali nekoga nečesa obsodimo, če na to našo presojo ni vplival v našo podzavest vcepljen predsodek.

Poglejmo na še en primer iz sedanjosti v naši stari domovini, kjer še vedno vlada velika razlika med slovenskimi in srbskimi gledišči kako naj be si popravilo ekonomskega stanje in kako naj bi se preuredila Jugoslavija. Srbski in Slovenski mediji obveščanja streljalo z velikimi kanoni na drug drugega in to je privedlo v javnosti obeh narodov, da je, kar eden predlaga ali naredi, že v naprej obsojeno kot nepravilno. In ta negativni predsodek se je pričel odražati tudi v osebnih odnosih. Ko so nedavno beograjski miličniki surovo postopali s slovenskim članom zveznega prezidija Zveze komunistov Borisom Muzevičem, je cela slovenska javnost zavpila, zato so ga ker je Slovenec. Medtem ko je v Srbiji odmevalo: prav mu je arogantnemu

Slovenecu. Nihče pa se ni vprašal če je morda Muzevič res bil vinjen in nasilen in nihče v Srbiji ni odprto rekel, da so miličniki uporabili nepotrebno silo. In to vse kljub temu, da je Muzevič eden tistih slovenskih funkcionarjev, ki se še vedno zavzemajo za nadvlado komunistične stranke in se noče sprijazniti s politipnimi reformami.

Kako obžalovanja vredno je tako stanje med dvema narodoma, ki sta si bila doslej vedno v prijateljskih odnosih. Predsodek je kar čez noč izbrisal spomin na pomoč, ki so jo bili deležni slovenski izgnanci v Srbiji tekom zadnje vojne.

Pa primerov o predsodkih imamo dovolj na domačem pragu, med samimi seboj. Ta ne more tega, oni ne drugega. Ta ne zaupa temu ker je iz tega kraja, oni ne onemu, ki je iz drugega. Ta postrani gleda tega ker je novodošlec, oni pa onega ker je že predolgo na enem mestu. Ta se noče družiti s tem, ker je preveč pobožen, oni pa ne z onim, ker ima menda preveč svobodnjaške nazore. Predsodki, ki so se nam vtisnili v naše gledanje bog ve kdaj, bog ve zakaj. Tu so in tu bodo ostali, če se jih sami ne bomo poskusili znebiti. Tu so in delijo nas.

Zato je nujna dolžnost, vsakega od nas, ki hoče biti pravičen do svojega bližnjega, da predno obsodimo, predno izrečemo naš sum in nezaupanje, dobro izprašamo sami sebe in poskusimo izbrisati tudi najmanjši predsodek. Bolje, da pristopimo k vsakemu problemu z vero v dobronamernost posameznika in se potem morda razočaramo, kot pa, da nekemu storimo krivico s prehitro, neutemeljeno in krivično sodbo. Prav je, da poskusimo biti prijatelji z vsakomur, kajti na ta način bomo spodbili tudi predsodke, ko obstojajo proti nam samim. Ravnajmo se po našem starem slovenskem ki nas uči:

Da se resnica prav spozna,
je treba zvoniti na oba zvona.

DAN SPOMINOV

Kakih sto članov in prijateljev Slovenskega društva "Planinke" se je v nedeljo 5. novembra popoldne zbralo ob znamenju, ki so ga rojaki pred nekaj leti postavili na zemljišču "Planinke" v spomin pokojnim članom.

Prinesli so šopke cvetja in prižgali sveče v spomin pokojnim svojcem in prijateljem ter molče in v molitvi zaprosili za pokoj njihovih duš.

Ob isti priliki pa so se spomnili tudi dogodka, katero obletnico praznujemo v času okoli 1. novembra in ki je velike zgodovinske pomembnosti za nas Slovence. To je proglas slovenske odcepitve od Avstro-Ogrske monarhije in slovenske samostojnosti. Na ta dan, 29. oktobra 1918 je slovenski narod oznanil celemu svetu, da je postal in hoče ostati svoboden in neodvisen na svoji zemlji.

Tega dne so v Ljubljani na Kongresnem trgu, danes imenovanem Trg revolucije, z balkona tedanjega deželnega dvorca – danes Univerze – številni govorniki naslovili ogromno množico Slovencev. Nebroj belo-modro-rdečih zastav je plapolalo, vojaki in častniki so snemali s čepic cesarske kokarde in jih zamenjavali s slovensko trobojko. Med govorniki so bile poznane osebe kot Ivan Hribar za Narodni Svet, dr. Ivan Tavčar za mesto Ljubljano, pa tudi ljubljanski škof Bonaventura Jeglič, ki je dejal tudi te preroške besede:

"....V naših rokah je prihodnji ugodni ali neugodni razvoj naše Jugoslavije. Če jo bomo zidali na trdnem temelju strahu božjega, na trdni skali naravne pravičnosti in krščanske ljubezni, bo stala trdno in ne bodo je omajali kakršnikoli besni viharji. Če bi jo pa zidali na člove-

skih strasteh, na grdi sebičnosti in krivičnosti, sezidali in uredili brez boga, potem bo stala na pesku in sovražni viharji jo bodo porušili, pa bo podrtja strašna...."

Danes nam je jasno, da je prva Jugoslavija bila postavljena na krhke temelje in je zato tudi tako hitro razpadla pod sovražnim udarom. Pa tudi druga Jugoslavija, ki je zrasla na potokih, po nedolžnem prelite krvi, povečini preprostih, a rodoljubnih ljudi, je bila postavljena na temelje, ki so bili vse drugo kot humani in resnično demokratični, je danes na robu razpada.

Vendar to še ni potrdilo, da je koncept Jugoslavije napačen. Nasprotno, Jugoslavija, kot so je jo zamišljale mnoge generacije pred njenim rojstvom bi bila lahko idealna država za vse južnoslovenske narode ako bi jo politiki gradili na temeljih poštenja, enakopravnosti njenih narodov in na nedotakljivosti človekove svobode in dostojanstva.

Toda navzlic vsem razočaranjem je prav, da se vsako leto spomnimo na dogodek njenega spočetja. Tako smo v nedeljo storili na skromen način tudi na "Planinki".

Ker pa je letos Slovenska skupščina v Ljubljani, prav pred dobrim mesecem, proglasila Prešernovo "Zdravljico" za novo slovensko himno, je bilo domenjeno, da bo za zaključek spominske svečanosti ob spomeniku pokojnim tudi deklamacija "Zdravljice". Toda po deklamaciji, ki sta

nam jo podala g. Jože Judnič v slovensčini in njegova hčerka Brigit v angleškem prevodu je nekaj prisotnih, brez vsake predpriprave to našo novo himno tudi zapelo.

Ta skromna, toda več ali manj spontana in na hitro organizirana spominska proslava, je potrdila moje dosedanje trditve, da Slovenci v Brisbane, Gold in Sunshine Coast-u niso v bistvu nič manj zavedni kot rojaki v južnih deželah Avstralije. Razlika je le v tem, da je glede velikih medsebojnih razdalj niso tako trdno medsebojno povezani kot bi tukajšnje razmere zahtevale. Treba je le premagati težave medsebojne komunikacije in potem bomo priče bolj otipljivih rezultatov društvenega dela in požrtvovalnosti članov.

Za začetek pa upajmo, da bo ta komemoracija in proslava ob našem Spomeniku pokojnim postala tudi naša tradicija in se ponavljala z leta v leto, dokler bo pri življenju vsaj še peščica tukajšnjih rojakov. Sedaj pa je nedvomno znak, da naše društvo dobiva nov zagon.

Letos je "Planinka" slavila 35-to leto svojega obstoja. Dostojna proslava tega jubileja pa naj bo naša preizkušnja in naloga nas vseh, kar je dobronamernih Slovencev v tej naši novi ožji domovini ob zlatih in sončnih obalah naše metropole Brisbane.

Marijan Peršič

POD URŠLJO GORO

Pod Uršljo goro
se penje v nebo
narave prelest:
med hojami brest,
krilatec žgoli
in resje cveti,
se vandravčku srce smeji!

Čez Uršljo goro,
v objemu s temo,
so mnoge sledi
in skrite poti –
trabantar jih zna,
ki tu je doma
in del so njegov'ga srca!

Pod Uršljo goro,
kjer vonja seno,
je Urška doma,
nevesta moja;
obljuba drhti
iz njenih oči,
ko roka se v roko seli!

Za Uršljo goro
je sonce zašlo...
Ko v bajke okvir
vselil se bo mir,
bom v hiški pod njo
objemal ženo
in mesec bo trosil srebro!

IN KAJ SEDAJ

Imel sem mnogo rod in hram,
ljubezen, moč, vesele dni!
Neznano zlo – morda jaz sam –
mi srečo v hipu pogubi!

Postal sem star – ne vem kedaj?
Ne najdem več poti!
Gorje ti, človek, kadar maj
ti v srcu odcveti!....

POD VEČER

Majav je zdaj že moj korak
– je osmi križ med pleči –
in brž, ko sonce se ujame v mrak,
k spominom ležem, sam, ob sveči...

Sem klet in ljubil ves ta nori svet,
bilo je vsega – za ponos, kesanje;
prek rož in trnja se je vila pot
od zibeljke sem v čase zdanje.

Zdaj mirno je srce in zbran pogled,
ko v megli bliža zadnje se obzorje...
Sivim in vdano srkam nektar poznih let,
ko vsaka kapljica je – morje!

Zmago Rafolt

"Slovenski Kotiček" – Australia Day Festival – Berwick
Razstavo priredili: Družina Š. Srnec, Marija in Franc Uršič,
družina I. Lapuh in družina M. Čestnik.

Novice in zanimivosti iz domovine in Avstralije

IZ RODNE GRUDE

AKCIJA TISOČE METULJEV MED IZSELJENCI

Revija RODNA GRUDA bo odslej v sodelovanju z Rdečim križem Slovenije podeljevala priznanja "TISOČE METULJEV" tistim, ki so storili dobro delo za soljudi in jim pomagali. Pri tem mislijo na tiste izseljence po svetu, ki so že večkrat pomagali in v humane namene zbirali denar.

"Metulje 1989" smo sprejeli razen Kanade in Nizozemske tudi avstralski Slovenci; za Božično-novoletno zbirko za Haloze, ki jo je organiziral SALUK—Slovensko avstralski literarno umetniški krožek, s sedežem v Sydneyu. 88 avstralskih Slovencev-darovalcev je zbralo 3,120 dolarjev. Hvala vsem. Pri tej akciji kot že doslej tolikokrat se je med drugimi izkazal tudi Valentin Breclj.

Nagrada "Tisoče metuljev" bodo podeljevali tudi učiteljem dopolnilnega pouka, zato naprošajo vse Slovence naj sporočijo na uredništvo Rodne grude kdo je po njihovem mnenju še zaslužil takšno nagrado in zakaj.

Priznanje bo podeljeno tudi mnogim aktivnim kulturnim in društvenim delavcem.

Uredništvo Rodne Grude
Cankarjeva 1/II
61000 Ljubljana
Ljubljana—Slovenija
Jugoslavija

IZBRALA ZA VAS IZ "MLADINE" in "TELEXA"

Stanka Gregorič

Da Amerika o položaju v Jugoslaviji res ni "najbolje" informirana, nam pokaže tudi pismo, ki ga je kongresni Svet za človekove pravice namenil zunanjemu sekretarju Združenih držav Jamesu Bakerju in v katerem med drugim piše:

"Kot veste, dogodki v Jugoslaviji potekajo po vzorcu dogodkov v Vzhodni Evropi. Čeprav je jugoslovanski režim nekdanj veljal za naprednega, je sedanja jugoslovanska vlada simbol tiranije in represije.....

Ne v vojsko, v blaginjo je treba investirati, je dejal Marko Hren, kandidat na neodvisni listi družbenih gibanj v Sloveniji.

Slovenski politični prostor veliko pričakuje od spomladanskih volitev. Govori se, da bodo to prve poštene, demokratične, svobodne volitve.....

Na Kosovu se je državljanska vojna že začela (ta ocena je vprašljiva le v sorazmerju v vprašljivostjo objektivnosti poročanj, ki nas o tamkajšnjih dogodkih seznanjajo).....očitno je, da zmagovalca tudi v tej vojni ne bo. Rešitev je možna le v obliki fizične (ozemeljske) ločitve obeh nasprotnih grupacij (Albancev in Srbov).

Telex: "Kakšna bo po vaše Slovenija ob koncu tega desetletja — in tisočletja?" Franco Juri, politik, predavatelj na Filozofski fakulteti v Ljubljani in prvi karikaturist DELA:

"Če ne bomo čim prej zaprli jedrske elektrarne v Krškem, tvegamo, da ne bo Slovenija sploh nikakršna: to je zame največji strah, nevarnejši od Miloševića. In pazi, ta elektrarna je slovenska in hrvaška, torej "demokratična"!

Ljubo Vujović, novinar Jedinstva: "Tudi vi, predsednik (Janez Drnovšek) ste izdali Jugoslavijo. In to morda že takrat, ko ste skrajšali svoj obisk v Ameriki, da bi prišli v Cankarjev dom na sprejetje slovenskih amandmajev..."

Prejšni teden smo lahko na fotografijah, na TV ekranih, nekateri na kraju samem, videli, da je avstralska armada na obmejnih območjih Koroške in Štajerske postavila ogromne protioklepne ovire. Te so tako vzne-mirile slovensko narodnost v Avstriji, da so posredovali celo predstavniki posameznih strank in poslanci.

"Slovenci in Slovenke! Slovenski otroci so sol slovenske zemlje, zatoorej: plodimo se!" S tem ironičnim povabilom smo pred dobrimi tremi leti opremili naslovno občinskega mladinskega lista.....zdaj zgornje geslo, z malo drugačnimi besedami kot resen predlog ponuja vlada.....

Tone Bohinc, predsednik Slovenskega duhovniškega društva: "Ker duhovniki skrbijo za vzdrževanje kulturnih spomenikov, bi lahko uredili vsaj njihovo zdravstveno in socialno varnost.

Redovniškem delu na moralno—zdravstvenem področju bi v teh usodnih časih, ko so izničena vsa merila civilizirane družbe, tako vrnili mesto, ki mu v družbi pripada.....

Edini redni dohodek vsakega duhovnika je mašna intencija, mašni dar. Njeno višino določa Slovenska škofovska konferenca in duhovnik vsote ne sme spreminjati. Lahko je samo zmanjša pri tistih, ki so socialno šibki. Duhovniki dobivajo tudi štolnino, ki je prav tako predpisana za poroke in pogrebe..... nadškof je v četrtek na novoletnem sprejemu poudaril, da je bilo Cerkvi odvzetih veliko stavb in zemljišč. Ker teh nima je prikrajšana za velik del dohodka".

Na zadnjem partijskem kongresu v Beogradu je bilo več kot očitno, da srbski delegati slovenskih predlogov sploh niso poslušali: proti so bili že zato, ker so jih pač predlagali Slovenci.....(in tako so člani ZK Slovenije zapustili kongres in se s tem tudi odcepili od Zveze komunistov Jugoslavije).

Slavoj Žižek piše v "Mladini": "Strah me ni ostrih radikalov v DEMOSU, strah me je "nadideoloških" zagovornikov Svetovnega slovenskega kongresa: iminentna logika jih bo pač prignala do tega, da nas bodo vse, ki se v projektu tega kongresa ne prepoznamo, obravnavali kot drugorzredne Slovence, kot tiste, ki se "sami izključujejo" iz slovenske kulture....."

Na Primorskem živi več kot 5,000 Muslimanov in zato je bil 4. februarja v Ljubljani ustanovni zbor Muslimanske demokratske zveze.

V Sloveniji je Dragiša Marojevič ustanovil Zvezo za ohranitev enakopravnosti občanov (baje se povezujejo s kosovskim Božurjem — s tistimi, ki si v Sloveniji najbolj prizadevajo organizirati miting "resnice" op.S.G.)

Slovence, posebno še neporočene in tiste brez otrok, zadnji čas razburjajo novice, da bodo morali plačevati posebni davek na samstvo oziroma nestarševstvo.

Da bo prišlo v začetku devetdesetih v Sloveniji do žolčnih razprav o splavu, je lahko zaznal že pred nekaj časa vsak pozornejši opazovalec, tudi tisti, ki ni sledil razvoju v cerkvi in ni vedel za notranjecerkveno kampanjo, ki je tekla po Sloveniji ob predvajanju filma Nemi krik. Do odpiranja tega "vprašanja" namreč nikakor ni pripeljala samo diskusija v cerkvi in sedanji nastop krščanskih demokratov v javnosti, temveč je to predvsem proizvod slovenske nacionalne enotnosti.

Beograjski pevec Bora Džordžević je izdal kaseto in ploščo na kateri je tudi ta pesem:

"Oče da se odcepe
bečki Konjušari,
Pa neka se odcepe
šta če nam u stvari,
pa neka se odcepe
kada nisu naši!"

Pred kratkim je Borislav Mihailović—Mihiz, član Srbske akademije znanosti in umetnosti na "literarnem" večeru v Matici srbski rekel:

"Srbohrvaški jezik mora biti edini jezik na ozemlju vseh štirih sedanjih republik, postati pa mora uradni jezik tudi v Sloveniji in Makedoniji. Pravice narodnosti bi omejil na delovanje folk-lornih društev."

Po vrsti "demifistikacij" Brozove osebnosti je prišlo zdaj na vrsto tudi njegovo "intimno vprašanje". Komaj so nekateri beograjski tedniki začeli objavljati te vrste besedila (podobne pikantnosti napovedujejo tudi spomini Jovanke Broz) že je titograjska Pobjeda predstavila Filipa Radulovića, čigar večletno raziskovalno delo o ljubeznih in ljubkah Josipa Broza naj bi v kratkem uzrlo beli dan — ne samo v Jugoslaviji, ampak je zanj menda zainteresiranih tudi trinajst (in to samo doslej) tujih založnikov.

Predsednik petih združenih strank, ki bodo nastopile v predvolilnem boju v Sloveniji pod skupnim imenom DEMOS (Socialdemokratska stranka Slovenije, Slovenska demokratska zveza, Slovenski krščanski demokrati, Slovenska kmečka zveza in Zeleni) Dr. Jože Pučnik je v program opozicije združil tudi tri povsem jasne zahteve: ne socialistična demokracija pač pa socialna demokracija, ne samoupravljanje pač pa soupravljanje in ne federacija pač pa konfederacija.

AVSTRALSKA PREDVOLILNA MRZLICA — KOCKA BO PADLA 24. marca 1990 KRAJULJ IN PAV VSTOPILA V PREDVOLILNO DIRKO

Piše se začetek 1990. leta in tudi v Avstraliji sme se znašli pred volitvami. Vsi vemo, da naš politični prostor funkcionira tako: dva glavna "politična bloka" sta Laburistična stranka in Liberalci, za eventualne koalicijske oblike pa se jim pridružita še Demokratska in Nacionalna stranka, zadnje čase seveda

še Zeleni in tudi neodvisni kandidati. Pri letošnjih volitvah bo morda izstopil tudi glas novo nastala partije upokojencev in ostarelih državljanov Gray partija.

V Avstraliji danes odločajo tisti, ki se borijo predvsem za ekološko, socialno in ekonomsko varnost. Pri letošnjih volitvah zna odločiti njihov izid gibanje "zelenih", ali Viktorijsko predmestje (Asten), kjer je Liberalcem potrebno le 1,000 glasov več; tamkajšnji prebivalci pa so do grla siti problemov v katere so jih pahnila obrestne mere stanovanjskih posojil. Odločali bodo tudi razočarani, brezposelni piloti in njihove družine, pa vsi tisti katerim bodo v Viktoriji naprtli še izgubo State bank, nezadovoljni sprevodniki tramvajev, ki bodo ostali brez dela ali bili prekvalificirani, vozniki tovornih vozil, ki se borijo za svoje službe, torej proti "zelenim", ki predvsem v NSW ne dovolijo sekati dreves, saj za izvoz evkaliptusovega lesa na Japonsko izvozniki dobijo le 60 dol. na tono lesa.

Ne smemo pozabiti tudi nezadovoljne lekarnarje—farmacist, ki bodo kot so dejali volili proti Laburistom in seveda še tisoče drugih nezadovoljnih in tistih, ki komaj preživijo od ene plače do druge.....

Moč ene in druge stranke je zaradi številnih škandalov znotraj partij in zaradi tako lahko izrečenih obljub, ki jih politiki sicer delijo ljudstvu močno oslabela. Marsikdo ne ve za koga bi volil, saj so pred nas postavljene le obljube, obljube.....

Naša dva "ptička", predsednik zvezne vlade Bob Hawke ali po angleško slovenskem slovarju "kragulj" (beseda pomeni še sokol, grabežljivec, krošnjari, odhrkati se) in vodja Liberalcev Andrew Peacock ali po naše "pav", sta torej začela graditi svoj osebni, predvolilni kult.

Srečujeta se na radijskih postajah, kjer se eden drugemu celo bežno nasmihata ali v takimenovanih "The great debates", kjer ne izbirata besed za dosego svojih in partijskih ciljev; važno je kdo bo izšel iz študijev kot zmagovalac in pritegnil morda še kak neopredeljeni volilni glas. Glas kakšnega naivca, ki jima bo verjel!

"Vsi moramo danes biti cinični!" je dejala Janine Haines, voditeljica Demokratov, kateri sicer pripisujejo ciničnost in hladnost.

Ian Macphree, eden najliberalnejših liberalcev predvideva, da se bodo do konca tega desetletja glavne politične stranke razpadle, nastale bodo nove. Macphree govori o "gnilosti" avstralske politične scene in predvideva, da se bodo laburisti razdelili na dve skupini: na novo konzervativno stranko, leva frakcija pa bo ustanovila socialdemokratsko stranko. Nastala bo tudi nova liberalna stranka s pravimi liberalci. Frakciji liberalne stranke—novi desnici, naj be se pridružili ostanki nacionalne stranke. Tudi nekateri nekdanji laburisti se bodo priključili liberalcem, pravi Ian Macphree.

In kaj bomo iztržili iz vsega tega mi, navadni zemljani?

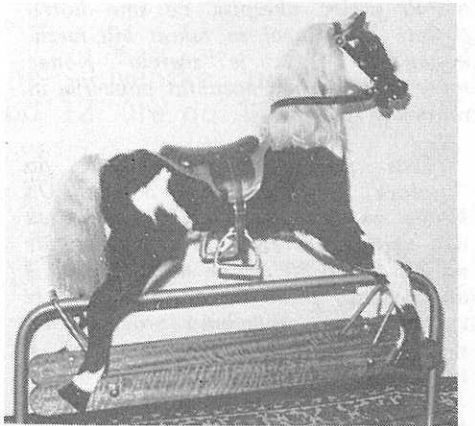
Stanka Gregorič
Melbourne
20. februar 1990

The well known "Hojak" skin covered Rocking Horses are available again at the very reasonable price of \$400 each.

For further information or orders, please contact:

Mr. Edward Hojak
11a Eastern Avenue
Doncaster. Vic. 3108.

Tel: 857.4343

LETTER FROM LJUBLJANA A HOME AWAY FROM HOME? LIFE IN THE ŠTUDENSKI DOM

When writing these short reports for Vestnik about my stay here in Ljubljana, all too often I'm inclined to describe surroundings which most readers I would presume are already familiar with. This isn't a bad thing but just for a change I thought, I'd tell you a little about what life is like here in the Študentski Dom Ljubljana – the one located in Cesta v Mestni Log, and which is the newest of all the student homes.

As I write this essay I'm presently on 'dežurstvo' which in other words means being on official phone answering duty in the lobby plus dealing with any queries from visitors. Normally each room is on duty for six hours and this time is divided between the two individuals who share each room. The phone rings continually and with such a large place as this, it's to be expected. If only it didn't ring so loudly! As soon as I resume my writing, the phone suddenly rings – frequently making me jump in fright.

"Študentski Dom, prosim" is the way we're expected to answer the phone. Sometimes before going to contact the person being asked for on the intercom, I accidentally forget to reply in Slovene. This is mainly because it's demanding enough just concentrating on the name and room number of the person to be reached. Many times I've said, "just a minute..." or "wait a sec..." before realising my error and quickly switching back to Slovene.

Around 9.00pm some blaring music can be heard echoing down the hallway – U2 and some hits from the 1960s mainly. This means it's party time! Moments of festivity such as this usually begin when one is contemplating going to sleep and one really wouldn't mind it so much if the music wasn't so loud. The only solution to this problem is to work out a way of getting some rest in spite of the noise.

At times I've successfully managed to sleep with one pillow under my head and another on top. But to speak truthfully, sometimes even that doesn't work.

The parties held here at the Dom commonly last till well into the early hours of the next morning. But there have been exceptions to the rule. The longest party I remember lasted till 5.30am. If there's one characteristic which makes these get together particularly Slovene, it's the singing. But I'm not referring to the kind of communal singing we're used to seeing at our Slovene Club dances in Australia. What happens here is that towards the end of a party in particular, one would be

woken up to the pseudo melodic sounds of young drunken undergraduate men singing in unison and with all the energy they can muster, outside in the grounds of the Dom. If we're particularly lucky, they might sing right under our windows. What cavaliers!

Parties aren't all we have for entertainment here. There's always the faithful TV set. In my particular apartment only one of the students is the proud owner of a portable colour TV set. If there's a good movie on or some major political event being reported on the news, it isn't uncommon to find maybe six to eight of us sitting cramped but attentively on either of the two beds of her and her room mate's small room and all glued to the set, so to speak.

When we're not interested in the programs presented on the TV, that usually means that during the evenings the kitchen and dining area of our apartment (there are 12 students to an apartment though each apartment has 2 kitchenettes, bathrooms and toilets plus a shared dining area) is crowded with people chatting, enjoying a cigarette, cooking, making turkish coffees or just hanging around. It's good to see that the art of conversation hasn't died out over here. And neither have handicrafts.

We in Australia are well aware of how expensive basic commodities are in Yugoslavia. What I admire about the young girls I live with is their utilisation of their creative talents, namely knitting as a means of seeking alternatives to purchasing expensive items of clothing. Slovene made knitwear in spite of its recognised high quality, is equally high in price. For full time tertiary students living away from home and funded by scholarships (if they're lucky) means they don't usually have a lot of money to spare. What they do instead, especially during the winter months, is knit. Some evenings here are quite pleasant with the girls sitting together knitting and engaged in lively conversation. To them, being able to knit is nothing to be embarrassed about. They don't perceive it as having any association (as many of us in affluent Australia do) with old women in rocking chairs. Knitting is a shared craft between the young and old, with some of the creations I've seen making me feel quite an amateur.

Well the phones keep ringing here and I've got to get back to my job.

Irena Birska

GLAS IZ SONČNE DEŽELE

Dostikrat se pogovarjam z mojimi prijatelji in znanci v Melbourneu. Pogovor vedno nanese na temo "kakšno je vreme pri vas?" Moram Vam prvo na kratko opisati kakšno smo v resnici imeli vreme v zadnjih par mesecih. Torej julija je zahladilo in smo imeli res dolgo in mrzlo zimo – za naše razmere. Cela dva in pol mesca je trajala. Okrog 20 noči v tem dveh in pol mesecih je bilo, ko je tem. padla celo na 4°C tako, da smo zvečer morali grelec vklopiti, če smo hoteli gledati TV. Dnevi so takrat bili mrzli, komaj do 14°C je "zagrela". Konec septembra je zima naenkrat popustila in sonček je spet zagrel.

Tisti prehod od "mrzlega" do "toplega" je trajal svoja 2–3 tedna. Od konca oktobra pa imamo skoraj vsak dan zjutraj 16–18°, po dnevi pa pride na 26–28 ali 30°. Le mogoče 3 ali 4 dni na leto pride na 33–34, in tu še vedno lahko prenašamo vročino, ker sveži veter s Pacifika nas vedno hladi. V teh toplih mesecih pa včasih tudi dežuje – in še kako! Samo ta dež pa ne zahladi, kot "cool change" na jugu, temveč zrak

osveži in je še vedno prav prijetno. Seveda pravijo moji znanci v Melbourneu, pri vas v Queenslandu vedno dežuje, mi je Max povedal, je bil gor cel teden in ves čas je deževalo – mene že ne boš videl v Queenslandu! Takrat sem pomislil nazaj na 30 let mojega bivanja v Melbourneu in sem se spomnil na mokre, mrzle in mizerne tedne in mesce.

En drugi mi reče "Kako le trpite vi reveži tam, ko so stalno ti cikloni, kaj imate vse na tla, privezano, da vam veter ne odnese?" In spet sem se spomnil na čase, ko je veter nosil strehe po zraku in podiral dreve.

O, ja, saj je vroče tu tudi, dežuje tudi in veter piha, samo če tu živiš že par let, se na to klimo navadiš, isto kot v Melbourneu.

Je pa enih par stvari, katere so bile zelo upadne, ko sem se preselil v Queensland. Na pr. tudi po zimi, ko si zobe čistiš z mrzlo vodo, brez strahu, da bi ti popokali. Potem, centralne kurjave po hišah tu sploh ne poznajo, tudi hladilnih naprav (air conditioners) je

A DAY TO REMEMBER

It was on 29 November, 1989 that I chose to go for an afternoon stroll around the city of Ljubljana. Hanging from virtually every public building I kept seeing three flags each representing Yugoslavia, Slovenia and the Socialist movement. Lining the main streets, flags could be seen in this same combination. Their vibrant colours provided an air of festive gaiety to the otherwise grey-toned surroundings. Even the homes were not excluded from partaking of this celebratory event. Many houses had the national flag descending proudly from a front balcony or window. Some however, were a little weathered from years of exposure and so the vivid red became a rose pink and the cobalt turned into a sky blue. But still they would do for another year or two.

The day was overall wonderfully sunny and clear – almost unbelievable after some lengthy bouts of fog. I got off bus number one at the general post office situated on Titova Cesta. The air here felt a lot colder, almost attacking one with its acute fierceness. The tall buildings surrounding the intersection of streets here huddled together so closely that it wasn't surprising that the rays of the sun were being prohibited from penetrating down to the street level.

I decided to walk along Čopova Ulica. Today I could hardly recognise it – being so barren. As it normally is a very busy and popular thoroughfare, this area is commonly overcrowded with a multitude of fascinating people: the lone derelict who walks up and down who knows how many times a day. His eternal presence and distinctive physical appearance have made him a local trade mark; noisy school children clustered in groups and peering with longing at the sweet offerings displayed in the confectionary shop and sophisticated mesdames promenading in elegant dress and engrossed in window shopping undertaken with the obligatory mien of eloquence.

This afternoon I could only discern small groups of people – couples, families and individuals here and there. Members of the police force were also casually walking along this old street. I crossed the Tromostovje bridge having decided haphazardly to go to the city's main tourist attraction, the Ljubljana castle. Even though I had felt cold while traversing the shadowy streets, by the time I mastered the steep climb up this slippery hill, I was feeling incredibly

warm and painfully exhausted. But as my objective was the castle tower, I reluctantly acknowledged that I still had a fair bit of climbing to do.

The narrow and claustrophobic circular staircase seemed to be leading forever heavenwards. I exerted all the energy I had left in me to reach the pinnacle of this lofty edifice. Once there I absorbed the view with utmost relish though I was a little disappointed that the sight of the Kamniške Alps were marred by the protrusion of a crane.

I walked back down the hill via the asphalted road. There were a lot more people to be seen strolling along the surrounding parklands. Some had arrived by car, I suppose to evade the burden of having to catch a bus. Others had come for their regular walks accompanied by their flamboyant and domineering canines. The advent of winter was significantly more apparent on this side of the hill being on the side which couldn't see the sun. There was a light coating of snow delicately engulfing where very green grass had so recently been flourishing.

I made my way back to the bus stop via the well known Zmajski bridge. I couldn't help denoting that a more recent addition had been applied to its decorative attributes. A socially conscious individual had no doubt thought it imperative that this famous crossing display the meaningful term 'punk' on the interior of one of its parapets.

The Ljubljana lay classically tranquil and green. It was only disturbed by the tremulous ripples caused by three amicable ducks travelling in unison. I followed those three little ducks along the adjacent Petkovškova Nabrežje which was now totally covered in an orange gold sunlight. Gazing at the architectural features of the old buildings lining this street, I couldn't help but wonder what kind of people had once lived here. I tried to imagine this enclosed site one hundred, maybe two hundred years ago.

The afternoon was slowly drawing to a close even though my watch showed only 3.30pm. With the coming of winter, the shortness of the days were making themselves increasingly felt. It had been a lovely afternoon. Ljubljana was at peace on this day of public celebration. But there remained an air of apprehension...

At last my bus had arrived and it was time I went back home.

Irena Birska

Specialist for kitchens

Heidelberg Cabinets

and vanity units
Pty.Ltd.

FRANK ARNUŠ

7 Longview Crt., Thomastown,
3074

Tel.465 0263 Tel.459 7275

zelo malo. Vroč vodo (hot water service) dosti imajo na sončno energijo (solar heating) in najlepše je pa to, da, če se po zimi vsedeš na školjko, sedež ni mrzel, da bi imel čisto plavo "ta zadnjo".

Bodisi tu ali tam, mi smo vsi navajeni na tam, kje smo, le najbolj važno je, da smo zdravi!!!

Vem, da se melbournčanom ta članek ne bo preveč dopadel, ampak napisal sem ga samo z enim namenom: ZA ŠALO! Če mi kdo hoče nazaj zabrusiti, pa mi dajte! Šala mora biti.

Lepa je naša SONČNA DEŽELA. Vas pozdravljam,

Marijan Lauko

Uredniku Vestnika,

Pred nekaj meseci sem Vas zaprosil, da bi objavili sledeči članek, ki je tudi bil objavljen in Vas zdaj spet naprošam, če bi objavili sledečega:

Pred nekaj meseci sem bralce VESTNIKA zaprosil, če bi mi poslali zgodbe, ali bolje rečeno, svoja doživetja v prvih letih ko ste prišli v Avstralijo. Na pr. zaradi nepoznavanja jezika je dostikrat prišlo do nesporazuma na delu, na avtobusu ali vlaku, pri kupovanju v trgovini itd. Tudi vemo da so navade Avstralcev bile nam zelo čudne od začetka, ko smo prišli sem. Povejte mi svoje mišljenje, svoja doživetja, bodisi veselega značaja ali tudi če je bilo kaj težavnega. Čisto vsak od nas ima kaj za povedati. Napišite mi na kratko, četudi samo v par vrstah, jaz bom že gledal in poskrbel, da bo čim bolj originalno zvenelo.

Ze precej zgodbic sem sprejel in vam lahko rečem, da so zelo duhovite. Vsi boste z zanimanjem čitali in se boste res tudi nasmejala. Obljubljenih že tudi imam dosti in čakam da pridejo. Rabim jih pa še dosti več.

Pozdravljeni bralci VESTNIKA.

Marijan Lauko
3 Palana Court
Tyronne Heights Qld 4556

MULTICULTURAL FESTIVAL IN CANBERRA

The last Multicultural Festival of Canberra, which took place on Saturday, 20 January, 1990, was a sensational success.

Organised every year by the Ethnic Communities' Council of the Federal Capital, the festival is supported also by a number of other organisations, including the Government of Canberra, which donated 10,000 dollars, and QANTAS, which donated 4,000 dollars worth of air travel, used as the first prize of a very popular raffle.

More than 40 ethnic organisations offered delicacies from their countries of origin and there were ethnic bands and dance groups, some of them from other parts of Australia, which performed the whole afternoon on two stages. The public, both ethnic and those born in Australia, loved it.

The Chairman of the Ethnic Communities' Council of the ACT, Vic Rebikoff, said: "This was the most successful festival we have ever had, from every

point of view. The behaviour of the 50,000 people who attended was exemplary. For the first time all the raffle tickets were sold. Most of the groups which had food and drinks stalls reported record sales. The weather was excellent, although perhaps a bit too hot, and everybody had lots of fun".

The Festival was officially opened by the Chief Minister of the ACT, Trevor Kaine, who is also the Minister for Multicultural Affairs. In his speech, Mr. Kaine supported multiculturalism and committed his Government to a continuing good relationship with the Council and the ethnic communities of Canberra.

For the first time, this year, the festival continued until almost midnight, with a band playing dancing music at night time and hundreds of people dancing on the plaza opposite the band stand. All in all a fantastic festival.

Alberto Corboz
CANBERRA

A couple of Slovenian girls dispensed Slovenian Wines

NOČNI POHOD NA RADUHO

V vencu Karavank na koroški strani je ena izmed najbolj priljubljenih gora 2026m visoka Raduha, s katere se ponujajo čudoviti razgledi na ostale sosednje vrhove: Olševo, Peco, Uršljo goro in ostali del Karavank, vse do Stola, na drugi strani pa na Kamniške ali Savinjske Alpe z Planjavo, Ojstrico, Turško goro in Rinkami vred, kadar pa je vreme izredno jasno se v daljavi iznad vseh dviga očiak Triglav.

Tako sploh ni čudno, da smo se odločili, da bomo tokrat obiskali Raduho v najbolj zgodnjih jutranjih urah in na njenih grebenih pričakali rojstvo novega dne.

Naš načrt nam je spremenila ugotovitev, da je koča na Grohatu kjer smo nameravali prenočiti zaprta. November-ska noč je bila mirna in topla, zaradi polne lune pa tudi svetla. Zato smo se na verandi koče samo malo okrepčali in se odločili na nočni pohod na Raduho. Prenočili pa bomo na drugi strani v koči na Loki, odkoder se bomo podali ponovno na vrh – sončni vzhod moramo videti.

Počasi smo krenili po vijugasti poti pod ostenja Raduhe, tiho vsak s svojimi mislimi in pričakovanji. Hodili smo brez luči, na razpotju pod visokim macesnom smo prvič postali, tiho zapeli lepo slovensko pesem "Sem šel na planince, na strme vrhe", potem pa nadaljevali pot;

odločili smo se za lažjo, za pot čez Durce.

Spodaj so v tišini mogočnih koroških gozdov spokojno počivale Bukovnikova domačija, koča na Grohatu in planšarije, ki so sedaj že samevale. Nobenega vetra, samo tišina in mir, ostenja velikega grebena Raduhe so se osvetljena od lune dvigala pod nebo, ki je bilo posuto s tisočermi migetajočimi zvezdami. Tu in tam so se iznad pritlikavih borov ponosno dvigali kvišku osmaljeni macesni – viharniki, ki so ponosno kljubovali vsem viharjem, ki so divjali tod okoli.

Samo naše stopinje so se slišale in od časa krik nočne ptice, ki smo je morda vznemirili pri počitku. Vse prehitro je minila ta pot in že smo prilezli na Durce, kjer nas je vsa bleščeča pričakala luna. Njej v pozdrav in zahvalo za spremstvo smo spet zapeli, Slavko je zaigral na orglice in nadaljevali smo pot po srebrno osvetljeni poti proti vrhu. Tam smo posedeli, spet zapeli, in iz knjige pesmi Ivana Minattija prebrali nekaj njegovih čudovitih stvaritev. V spokojni tišini noči smo kje v gostem ruševju ali v skalnatih razpokah imeli morda celo poslušalce.

Nič kaj radi se nismo ločili od vrha, toda pred nami je bila še pot do koče, potrebni pa smo bili tudi počitka, saj nas je v zgodnjih jutranjih urah ponovno na svoje grebene vabila Raduha.

Franja Hedzet

The Slovenian Music Ensemble from Sydney was a great success at the Festival

SLOVENSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

sporoča in izreka dobrodošlico vsem rojakom, ki so na začasnem obisku v Canberri ali njeni okolici, da se ustavijo in obišejo naše slovensko društvo na naslovu Irwing Street, Phillip (Canberra) A.C.T., kjer vam poleg dobre domače in izbrane hrane nudijo še razne turistične informacije o samem mestu in okolici in mogoče peljejo tudi na krajše izlete.

Klub je odprt vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikonočnega petka in božičnega večera) od 11.30 dopoldan do 23.45 ure zvečer.

Ves čas obratovanja je odprta tudi točilnica, kjer so na razpolago številne slovenske pijače. Z okusno domačo pripravljeno hrano pa se lahko zadovoljite vsak dan. Za kosilo od 12. ure do 14. ure in večerjo od 18. ure do 21. ure zvečer. Torej dober tek!

Naša telefonska številka pa je (062) 82 1083

DOBRODOŠLI!

WSAKO SREDO IN NEDELJO V JUGOSLAVIJO NA JATOVII KRILII

Odhod iz Melbourne ob 15.50 uri — iz Sydneya ob 13.15 uri

PRIHOD V BEOGRAD NASLEDNJI DAN OB 6.25

Odhodi letal za Ljubljano:

PONEDELJEK Beograd odhod 17.45 —	Ljubljana prihod 18.45
ČETRTEK Beograd odhod 8.30 —	Ljubljana prihod 10.05
8.50 —	Ljubljana prihod 9.50

NOVO NOVO NOVO

POSLOVNO POTOVANJE JE OBVEZA
V ADRIATIC CLUB RAZREDU JE
ZADOVOLJSTVO!
TAKOJ PO VZLETU SE LAHKO
PRIPRAVITE ZA POSLOVNI DAN!

Za vse podrobne informacije pokličite JAT-ova predstavništva
ali turistične agencije.

SYDNEY 126-130 Phillip St. ☎ (02) 221-2199, 221-2899	MELBOURNE 124 Exhibition St. ☎ (03) 654-6011 654-6199	PERTH 111 St. Georges Tce. ☎ (09) 322-2932 481-0149
BRISBANE 248 Adelaide St. ☎ (07) 229-7855 229-7660		AUCKLAND Air New Zealand House 3 sprat, 1 Queen St. ☎ (09) 39-2798

ADRIATIC TRAVEL CENTRE

32-38 BOURKE ST.,
MELBOURNE 3000
Tel: 662-3744,
662-3854

WE ARE AN INTERNATIONALLY IATA ACCREDITED
AGENCY WITH 18 YEARS OF EXPERIENCE.

WE CAN ORGANISE ALL TRAVELLING REQUIREMENTS
AROUND THE WORLD AND TO YOUR HOMELAND.

WE CAN ASSIST AND ORGANISE TRAVELLING FOR YOUR
RELATIVES WISHING TO COME TO AUSTRALIA.

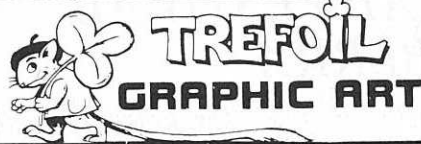
WE OFFER STABLISED PRICES AND
1st CLASS SERVICES.

FOR ALL INFORMATION
PLEASE PHONE :-

KOSTA
PAVLOVIC

KOSTA PAVLOVIC	428.2221 (A.H.)
OLIVERA GOLUBOVIC	29.2296 (A.H.)
JASMINA LUCIC	363.7832 (A.H.)
MARINA JUHAS	795.9320 (A.H.)

Specialising in all print ready
art work and graphic designs.

Vasja Chuck

115 KARINGAL DRIVE,
GREENSBOROUGH, 3088
TELEPHONE: 434 5768

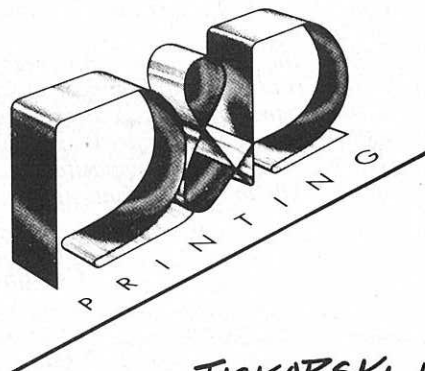
A.&E. KODILA

CONSTRUCTION PTY.LTD.

66 Millicent Ave, Bulleen
Tel.850 8658

SREČANJE

— Glej ga, Tine! Celo
večnost se nisva videla.
— Drži. Z obrestmi vred
natanko 33850 dinarjev!

● Quality Offset
and Letterpress
Printers

● Creative
Designers

● Gold Stamping

● Raised Printing

TISKARSKI VAJENEC
IŠČEMO MLADEGA FANTA, KI IMA VESELJE
DO DELA NA STROJII, DA SE IZUČI ZA
TISKARJA. INTERESENTI NAJ SE OGLASIJO
PRI DRAGOTU ZORCU.

107 PALMER STREET RICHMOND 3121
Tel (03) 429 9122 (5 lines) Fax (03) 428 6205

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk
lepe Slovenije. in vse strani sveta...

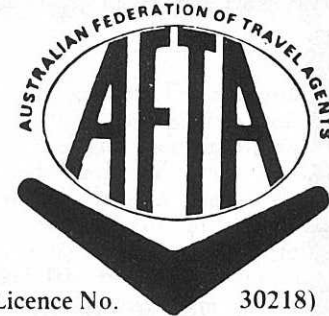
Obrnite se na nas čimpreje, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti
potni list in jugoslovansko vizo!

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem,
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042-1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

(Licence No. 30218)

UČINKOVITO

— Revma se me je lotila.
Ali poznaš kakšno dobro
zdravilo?
— Jaz ne, bom pa
vprašal prijatelja. On ima
revmo že trideset let.

V PARKU

— Kaj pa ti, Tone, vsako
popoldne posedaš na
klopci?
— Kadar mulci naredijo
kakšno neumnost, grem
raje od doma, da ne
poslušam predavanja o
dednosti...

